12942

புத்தர்.

முகம்மது.

பூமண்டல புராணம்.

ஆ. வீ. சோமசுந்தரம்.

யேசுக்கிறிஸ்து.

சோக்கிறற்றிஸ்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
பதிவு இல.
10. 5 1 50
தரம் இல 1481
7 0 1 58

909
SL/PK

பூமண்டல புராணம்

முதற்பாகம்.

பூலோக மகான்கள் சரிதம்

ஆறுந்தரத்துக்குரிய

பூலோக இதிகாசமாலை

First Book of World History

Part I.

(For Standard VI.)

The Story of Famous Men.

ஆ. வீ. சோமசுந்தரம் அவர்கள்

இயற்றியது.

யாழ்ப்பாணம்,

நாவலர் அச்சுக்கூடம்.

1933.

[*Copy Right Reserved.*]

[விலை சதம் 40.]

நூ.ப 12942

பொருளடக்கம்.

		பக்கம்
முன்னுரை		1
1. இராமர் Rama		3
2. கௌதம புத்தர் Gautama Buddha	கி. மு. 623–543	9
3. சைரஸ் Cyrus	கி. மு. 553–529	11
4. சோக்கிறத்திஸ் Socrates	கி. மு. 469–399	13
5. மகா அலெக்சாந்தர் Alexander the Great	கி. மு. 356–323	16
6. ஹனிபல் Hannibal	கி. மு. 207–183	19
7. யூலியஸ் சீசர் Julius Caesar	கி. மு. 102–44	22
8. யேசுக்கிறிஸ்து Jesus Christ		25
9. அசோகர் Asoka	கி. மு. 273–232	28
10. முகம்மது நபி Mohamed	கி. பி. 571–632	30
11. சார்லிமென் Charlegmagne	கி. பி. 742–814	32
. சிலுவை வீரர் Crusaders	கி. பி. 1157–1199	34
13. செயின்ற் யோன் ஒவ் ஆக் St. Joan of Arc.	கி. பி. 1410–1431	37
14. கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ் Christopher Columbus	கி. பி. 1447–1506	40
15. வாஸ்கொடிகாமா Vasco da Gama	கி. பி. 1460–1524	44
16. பாபர் Babar	கி. பி. 1483–1530	46

பூமண்டல புராணம்.

முதற்பாகம்.

ஆருந்தரத்துக்குரிய பூலோக இதிகாசம்.

முன்னுரை.

புராணமென்பது அரசர், முனிவர் முதலினோர் சரித்திரமெனவும், பழமை பொருந்திய கதைகள் எனவும் பொருள்படும். இந்தப் பூவுலகத்தில் விளங்கும் தீர்க்கதரிசிகள், முனிவர்கள், ஞானிகள், அரசர்கள், போர்வீரர்கள், சேனாதிபதிகள் முதலியோரின் சரித்திரத்தைக் கூறுவதினால் இந்நூலுக்குப் பூமண்டல புராணம் என்னும் பெயர் இடப்பட்டது.

இதிகாசம் என்பது பூர்வீக சரித்திரம் அல்லது முன்னிகழ்ந்த சரித்திரத்தைக் கூறும் நூல். இந்நூலில் ஆருந்தரத்துக்குரிய இதிகாசபாடம் கூறப்படும்; அஃதாவது பதினாறாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னிருந்த பெருமக்களின் திவ்விய சரித்திரம் உரைக்கப்படும்.

கல்விகற்கும் மாணவருக்கு இதிகாசத்தைக் காட்டிலும் ஊக்கத்தையும் உணர்வையும் ஊட்டத் தக்கது வேறொன்றும் இல்லை. தேசாபிமானம், மதாபிமானம், பரோபகாரம், தைரியம், முதலிய பல அரும் பெருங் குணங்கள் இதிகாசத்தைக் கற்பதினால் உண்டாகின்றன. சரித்திரங்களில் நல்லோரையும் தீயோரையும் பற்றிச் சொல்லப்பட்டபோதிலும் அவற்றினின்றும் பிள்ளைகள் தீயவற்றை நீக்கி நல்லவற்றைக் கடைப்பிடித்து நடப்பதுதான் அவர்களின் கடமை. சரித்திரத்தினால் புத்தியின் விலாசமும் ஒழுக்கத்தின் திருத்தமும் உண்டாகின்றன. பெருமக்களின் சரித்திரத்தை வாசித்து அறிந்து அவர்களைப்போல நாமும் பெருங் காரியங்களைச் செய்யவும், நல்வழியில் நடக்கவும் முயன்றால், நாமும் அவர்களைப்

போலப் புகழுடைய பெரிய மனிதர்களாய் வரலாமென ஒரு ஆங்கில கவிஞர் கூறுகின்றார்.

பெருமக்களும் பெரு நிகழ்ச்சிகளும், சரித்திர விஷயங்களை ஆராய்ந்தறிதற்குதவும் மலைச்சிகரங்களுக்கு ஒப்பிடலாம். அவற்றிலிருந்து நாம் சரித்திரத்தை அறிதல்கூடும். ஆகையால் பெருமக்களின் சரித்திரத்தை எடுத்து உரைத்தல், உலக சரித்திரம் முழுவதையும் ஓர் சிறு அளவிலே எடுத்துக் கூறுதற்கு இலகுவான வழியெனத் தோன்றுகின்றது. அன்றி, சரித்திரமென்பது நிகழ்ச்சிகளையும், பெயர்களையும், காலக்குறிப்புகளையும் தொடர்பாகக் கூறுவதாகில் மானிடரின் வீரச்செயல்களிலே காணப்படும் கவர்ச்சியையும் அற்புதத்தையும் அறவே நீக்கிவிடுகின்றன.

உலக சரித்திரத்திலே முதற்புத்தகமாகவும், சிறுவரும் முதியோரும் பெருமக்களையும் அவர்கள் செய்த அற்புதங்களையும் அறிவதற்கு ஏற்ற கதையாகவும் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

---

1. இராமர். Rama.

நீர்வளம் நிலவளங்களால் சிறந்த கோசலதேசத்திற்கு ஒரு திலகம்போல் விளங்கியது அதன் தலைநகராகிய அயோத்திமாநகர். வெகுகாலத்திற்குமுன் புகழ்பெற்ற தசரதச்சக்கரவர்த்தி யென்பவர் அதனை ஆண்டு வந்தனர். அவர் அதிக அன்பும் விவேகமுமுள்ளவர். அவருடைய குடிகள் அவரைத் தங்கள் உயிர் போல மதித்து அன்புபாராட்டி வந்தார்கள்.

அவருடைய தேவிமார் கௌசலை, கைகேயி, சுமித்திரை என்னும் மூவர். அவ்வரசருக்குப் புத்திரர்கள் நால்வர் உண்டு. அவர்கள் நால்வரும் பேரழகு வாய்ந்தவர்கள். இராமர் கௌசலை வயிற்றிலும், பரதர் கைகேயி வயிற்றிலும், இலட்சுமணரும் சத்துருக்கினரும் சுமித்திரை வயிற்றிலும் பிறந்தவர்கள். குழந்தைகளில் இராமருடைய வடிவுபார்வைக்கு அதிக அழகாயிருக்கும். வெண்மையான மெத்தையின்மேல் அவர் தூங்குவது கங்காநதியின் பரிசுத்தமான நீரிலே நீலோற்பலம் அலர்ந்து மிதப்பதை ஒத்திருக்கும்.

இராமருடைய தேகம் அழகினோடு மிகுந்த வன்மையும் பெற்றது. பொறாமை என்பது அவரிடம் கிடையாது. அவர் நல்ல புத்திசாலி. தந்தையின் நற்குணங்கள் யாவும் வாய்ந்தவர். உலகம் முழுவதிலும் அவருக்கு நிகரில்லை யென்று எல்லாராலும் புகழ்பெற்றவர்; அவர்மனம் களங்கமற்றது; பிறர் எவ்வகையான கொடுமை செய்யினும் கோபங்கொள்ளார்; வன்சொல்லும் வழங்கார்; எவரிடத்தும் இனியவார்த்தையே பேசுவார்; நற்குணமும் விவேகமும் உடையவர்களிடத்தில் அன்பு வைப்பார்; முதியோரையும் நல்லோரையும் ஆதரிப்பவர்; தூய்மையும் அடக்கமும் உள்ளவர்; சத்தியத்தை விரதமாகக் கொண்டவர். அவர் எல்லாரையும் நேசித்தார்; எல்லாரும் அவரை நேசித்தார்கள்.

நான்கு சகோதரர்களில் இலட்சுமணர் ஏறக்குறைய இராமருக்குச் சமமானவர். அவர்கள் இருவரும் ஒருவரோடொருவர் மிகுந்த அன்பு காட்டி எங்கேபோனாலும் சற்றுநேரமும் பிரியாமல் இருந்தார்கள்.

அந்தக்காலத்தில் பலவளங்களும் நிறைந்த மிதிலாபுரியிலே [illegible]மேன்மை பொருந்திய ஜனகமகாராசர் செங்கோல் செலுத்தி

உழுதுபயிரிடுவது வழக்
அரசு புரிந்தார். அப்பொழுது அரசர்களும் உழுதுபயிரிடுவது வழக்
கம். ஒருநாள் காலையில் ஜனகர் பொன்னாலாகிய கலப்பையைப்
பிடித்து நிலத்தை உழுதபோது படைச்சாலின் கீழ் ஓர் அழகிய
பொன்குழந்தையைக் கண்டு, "பூமாதேவிதான் இக்குழந்தையின்
மாதா; யான் இதற்குப்பிதா" என்று சொல்லி யெடுத்து, அதற்கு
'படைச்சால்' என்று பொருள்படும் "சீதையெனப்" பெயரையிட்டார்.
குழந்தையை அரண்மனைக்கு எடுத்துச் சென்று அன்பாக வளர்த்
தார். சீதை அவ்வாறு வளர்ந்து வருகையில் அவளுடைய சௌந்
தரியமும் நல்லொழுக்கமும் உலகம் முழுவதும் பரவின.

ஜனகர் தேகவன்மையும் மனோதைரியமும் யுத்தசமார்த்திய
மும் உள்ள ஓர் அரச குமாரனுக்குத் தமது புத்திரியான சீதையை
விவாகம் செய்து கொடுக்க நினைத்து தம்முடைய முன்னோரில்
அதிக பராக்கிரம முடையவர்கள் கையாண்ட பெரிய வில் ஒன்றை
யார் எடுத்து வளைத்து நாணேற்றுவானோ அவனுக்கு அவளை விவா
கஞ் செய்து கொடுப்பதாக எல்லா அரசர்களுக்கும் அறிவித்தனர்.
அரசகுமாரர்கள் ஜனகருடைய அரண்மனைக்கு வந்தார்கள். வில்
மிகவும் கனமாயிருந்தமையால், எடுக்கமுடியாதவர் பலரும், எடுத்து
நிறுத்த முடியாதவர் சிலருமாக, வந்தவர்கள் அனைவரும் வெட்க
முற்றுப் போய்விட்டார்கள்.

இராமர் தமது தம்பி இலட்சுமணருடன் மிதிலைமாநகர்
சென்று அந்த வில்லைக் காட்டும்படி கேட்டார். ஒரு பெரிய இரும்புப்
பெட்டியில் அது வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை எடுத்து இராச
சபைக்குக் கொண்டுவந்து வைப்பதற்கே அனேகமல்லரின் உதவி
வேண்டியதாயிருந்தது. பராக்கிரமமும் திடவலிமையும் பொருந்திய
இராமர் அதனை ஒரு விளையாட்டுப் பண்டம்போல் எடுத்து நடு
வில்லிலே பிடித்து நாணை ஏற்றி வளைத்திழுத்தார். வில்லானது படா
ரென இரண்டு துண்டாக முறிந்தது.

ஜனகர் தம், சொல்லின்படி சீதையை இரமருக்குக் கொடுக்க
உடன்பட்டுத் தசரதருக்குத் தூதனுப்பினர். சதுரங்க சேனையுடன்
தசரதர் மிதிலைக்கு வந்தார். விவாகம் நிறைவேறியது.

தசரதர் அதிக விருத்தாப்பிய மடைந்தமையால், புத்திரர்களுள்
வயதில் மூத்தவரும், அதிக விவேகியும், பலசாலியும் உத்தமலட்
சணங்களுடையவருமாகிய இராமருக்குப் பட்டாபிஷேகம் சூட்ட
ஆயத்தம் செய்தனர். கைகேயிக்குத் தன்மகன் பரதனுக்கு முடி
சூட்டவேண்டு மென்னும் விருப்பம் இருந்தது. ஒரு காலத்தில்
தசரதர் கைகேயிக்கு எவ்வரம்கேட்டாலும் அளிப்பதாக வாக்குக்
கொடுத்திருந்தார். கைகேயி தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்
கொள்ளலாமென்று எண்ணிச் சக்கரவர்த்தியை நோக்கி "மகாராசா"
யான் கேட்கும் வரம் யாதெனில், இராமர் தண்டகாருண்யத்திற்குச்
சென்று, துறவுபூண்டு, மரவுரிதரித்து, பதினான்குவருஷம் அங்கிருக்க
என் மகன் பரதனேபட்டத்தை யடையவேண்டும்" என்றாள். தசர
தர் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கினார். இராமர் தமது மகிமை கெடினும்
தமது பிதாவின் கௌரவத்திற்குக் குறைநேர்தல் ஆகாது என்ற
எண்ணங் கொண்டனராகி உடனே வனம் போக இசைந்தனர்.

இராமர் சீதையை அரண்மனையில் விட்டுப்போக எண்ணினார்.
ஆனால் சீதையோ அதற்குச்சற்றேனும் உடன்படவில்லை. ஆகையால்
இராமர் அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு போவதற்கு உடன்பட்
டார். அப்பொழுது இலட்சுமணரும் இராமரைவிட்டுப் பிரிந்து
தனித்து இருக்க மனம் இலராய் அவர்களுடனே சென்றார். அவர்கள்
சில விடங்களில் நிலவழியாகவும், சில இடங்களில் அகன்றநதிகளில்
படகிலேறி நீர்வழியாகவும் சென்றார்கள்.

அவர்களுடைய பிரிவினால் அயோத்திமா நகரெங்கும் அழுகை யும் புலம்பலு மாயிருந்தன. துக்கத்தினால் தசரதச்சக்கர வர்த்தி யும் இறந்தார். பரதர் இராமரை அழைத்து வருவதற்காகக் காட்டுக் குப் புறப்பட்டார். சித்திரகூடத்தில் இராமரைச் சந்தித்து, "பட் டம் என தன்று; அது மூத்த குமாரருக்கே உரியது, ஆதலின் இராச் சியத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ளுவது முறையன்று; அயோத்திக்கு நான் அரசனாவிரேன்" என்றார். ஆயின் இராமர் "யான் பதினான்கு வருஷம் வனவாசம் செய்வதாக என் பிதாவுக்கு வாக்குக்கொடுத் தேன். என் வாக்கை அழிக்கமாட்டேன்" என்று மறுமொழி கூறி னார். பரதர் மீண்டு போய் இராமர் திரும்பி வரும் வரைக்கும் அவ ருக்கு பிரதிநிதியாய் ஆண்டு வந்தார்.

பத்துவருஷ காலம் இராமரும் இலட்சுமணரும் சீதையும் பற்பல வனங்களில் அலைந்து திரிந்து ஆங்காங்குள்ள முனிவர் களின் ஆச்சிரமங்களுக்குப் போய் இடந்தோறும் குறைவற ஆத ரிக்கப்பட்டுச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்படையுமாறு நன்மை

யையே புரிந்துவந்தார்கள். அவர்கள் தண்டகாரணியத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு வெகு தூரம் திரிந்து விந்தியமலையின் தென்சாரலில் வந்து தங்கினார்கள். அது முதல் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அனேகதுன்பங்கள் நேர்ந்தன.

இலங்கைத்தீவின் அரசன் மகாபராக்கிரமசாலி; இராவணன் என்னும் பெயருடையோன்; அவன் அரக்கர்களுக்கெல்லாம் தலை வன். அவன் சீதையைக்கண்ணுற்று அவளைத் தனது மனைவியாக்கிக் கொள்ள விரும்பினான். ஒரு நாள் இராமர் இலட்சுமணர் இல்லாத தருணம் பார்த்துச் சந்நியாசிவேஷம் தரித்து சீதைதனித்திருந்த பர்ணசாலைக்கு இராவணன் வந்தான். அவன் அவளைத் தன் வசப் படுத்த முயன்றான்; அவள் ஒன்றுக்கும் இசையவில்லை. பின்பு அவன் அவளைத் தூக்கி வனங்களையும் மலைகளையும் தாண்டி, தென் திசையாய்த் தனது இலங்காபுரிக்குக் கொண்டு போயினன். அவ் விடத்தில் சீதையைச் சிறையிலிருக்கும்படி கட்டளை யிட்டான்.

இராமரும் இலட்சுமணரும் தங்கள்பர்ணசாலைக்குத் திரும்பி வந்தபோது அங்கே சீதையைக் காணாமல் வனம் முழுவதும் தேடிப் பார்த்தார்கள். பின்பு,தெற்குமுகமாய்த் தேடிச்சென்று கறுத்தமேனி யுடையவர்களும வானரர் என்று கூறப்படுபவர்களும் மிகவும் வலிய வர்களுமாகிய ஒரு குலத்தினர் வாழும் தலத்தினை அடைந்து அவர் களுடைய நட்பைப் பெற்றனர். அவர்களுடைய அரசன் பெயர் சுக்கிரீவன். அவனுடைய சேனைத்தலைவன் மகாபுத்தவீரனாகிய அனுமான்.

அனுமான் தன்னந்தனியே சென்று சீதையைத் தேடிநாடவும் அவளை மீட்பதற்கு இராமர் இலட்சுமணர் விசேஷமான சேனை யுடன் வருகிறார் களென்று அவளுக்குத் தெரிவித்து அவளுடைய கவலையை மாற்றவும் ஏற்பட்டான். அனுமான் மிக்கதைரியத்துட னும் திறமையுடனும் தனக்கு இட்டபணிவிடையைச் செய்தனன். இலங்கைக்குச் சென்று அசோகவனத்தில் சீதைசிறையிருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடித்து எண்ணிறந்த பெண்கள் காவலாகச் சூழ மண்ணிலே பசும்புற்றரையிலே சீதை இருப்பதைப் பார்த்தான்,

சீதை தனியே இருக்கிற நேரம் பார்த்து, அனுமான் மெல்ல நகர்ந்து அவள் சமீபத்தில் வந்து, ஒரு மரத்தின் பின்னே நின்று, "யான் இராமரிடமிருந்து வந்த தூதன். அவர் தமக்கு அடையாள மாகக் கொடுத்த கணையாழியை இதோபாரும். இந்தஇடத்தினின் றும் நீங்கி என்னுடன் வந்துவிடுங்கள். இக்காடுகளையெல்லாம் தாண்டி அதிசீக்கிரம் இராமரிடம் சேர்க்கின்றேன்" என்று விண்ணப்

பஞ் செய்தான். அதற்கு உத்தாரமாகச் சீதை, "இது உனக்கு ஒரு பெரிய காரியமன்று. ஆயின், நான் வரமாட்டேன். இராமர் இங்கே வந்து என்னை மீட்டுக்கொண்டு போகும் வரைக்கும் நான் இவ்விடத்தைவிட்டு அகலேன்" என்றனன்.

அனுமான் வேகமாக மீண்டு, இராமர் முன்வந்து சீதை செப்பியதை உரைத்தான். சுக்கிரீவன் தனது தானைகளை வரும்படி அழைக்க இராமரும், சுக்கிரீவனும் இலட்சுமணரும் அனுமானும் ஒரு பெரிய சேனையுடன் சென்றனர். கடலுக்குச் சமீபத்தில் போனவுடனே காடுகளிலும் மலைகளிலுமிருந்த மரங்களையும் பெருங் கற்களையும் எடுத்துக் கடலிலே எறிந்து அணை கட்டினர். இராமரும் படைவீரரும் அதன்வழியாக இலங்கையினுள்ளே புகுந்தார்கள்.

நெடுநாளாக இலங்கையைச் சுற்றிலும் கொடியயுத்தம் நடந்தது. இராவணன் மிக்கபலவான்; வெகுதைரியசாலி; மேன்மையான சேனையை உடையவன். ஆயினும் ஒவ்வொருவராக அவனது தளகர்த்தர்கள் மடிந்துவிழ அவன் படைவீரர்கள் குறைந்துபோயினர். ஈற்றில் இராமர் கையிலிருந்த கோதண்டம் என்னும் வில்லிலிருந்து வந்த பாணத்தால் இராவணன் மாய்ந்தனன். பின்பு இராமரும் சீதையும் மீண்டு போய் அயோத்தியை ஆண்டனர்.

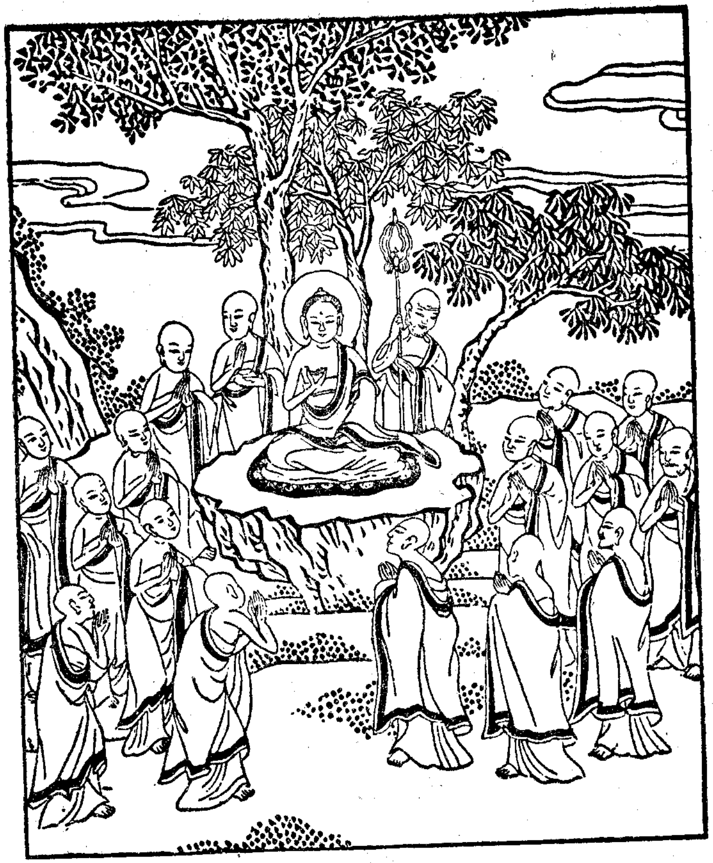

புத்தர் கி. மு. 623—கி. மு. 543.
BUDDHA.

2. கௌதம புத்தர் Gautama Buddha.

மூவாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் ஆரியர்கள் இந்தியாவில் பல பெரிய இராச்சியங்களை ஏற்படுத்தி யிருந்தனர்; அவை காம்போஜம் காந்தாரம், குரு, மத்ஸியம், பாஞ்சாலம், கோசலம், காசி, மகதம் முதலிய இராச்சியங்களாம். கோசல தேசத்தின் வடபாகத்தில் சாக்கியர்கள் என்ற ஓர் ஆரிய வமிசத்தார் வாழ்ந்து வந்தனர். சாக்கியர்களுடைய நாட்டுக்குக் கபிலவஸ்து தலைநகராயிருந்தது.

ஏறக்குறைய இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு வருஷங்களுக்கு முன் கபிலவஸ்துவில் சுத்தோதனன் என்னும் ஓர் அரசன் இருந்தான். அவனுக்கு மிகவும் அழகிய மாயாதேவியென்னும் மனைவியிருந்தாள்.

ஒருநாள் மாயாதேவி நித்திரை செய்கையில், வானலோகத்திலிருந்து யானை வடிவமான ஒரு நட்சத்திரம் இறங்கி வந்து தன் வயிற்றினுள் புகுந்து கொண்டது போலக் கனவு கண்டாள். அதன் பின் அவளுக்கு ஓர் அழகான ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தைக்குக் கௌதம சித்தார்த்தர் என்று பெயர் இட்டார்கள். சித்தார்த்தர் பிறந்த ஏழாம் நாள் மாயாதேவி உயிர் துறந்தாள்.

சித்தார்த்தருக்கு எட்டு வயதானதும் சுத்தோதனன் அவரை விசுவாமித்திர முனிவரிடம் கல்வி கற்க அனுப்பினான். சித்தார்த்தர் எல்லாக் கலைகளையும் கற்றுப் பேரறிவுடையவராய் விளங்கினார்.

சுத்தோதனன் தன் புதல்வருக்கு விவாகஞ் செய்து வைக்க வேண்டுமென்று நினைத்தான்; தன் புதல்வருக்கேற்ற பெண்ணைப் பார்த்து வரத் தன் மந்திரியை அனுப்பினான். மந்திரி சென்று எங்கும் தேடி ஈற்றில் சுபரபுத்தருடைய மகளாகிய யசோதரையே சித்தார்த்தருக்கு ஏற்ற பெண் என்று தீர்மானித்து அரசனுக்கு அறிவித்தான். சுபரபுத்தர் ஒரு சுயம்வரம் ஏற்படுத்துவதாகவும் அதில் எந்த இராசகுமாரன் மற்றெல்லாரிலும் சிறந்து விளங்குகிறானோ அவனுக்கே யசோதரையை மாலை இடுவதாகவும் மந்திரி கூறினான்.

சுபரபுத்தர் ஒரு பெரியசுயம்வரம் ஏற்படுத்தினார். அப்பொழுது அனேக இராசகுமாரர்கள்வந்திருந்தனர். அவர்களுள்தேவதத்தனும் சித்தார்த்தரும் இருந்தார்கள். எல்லாரும் தேவதத்தன் சயிப்பான் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சித்தார்த்தர் வாள்வீசுதல், அம்பு

எய்தல், குதிரையேறுதல், மல்யுத்தம் முதலிய எல்லாக்கலைகளிலும் மற்றவர்களை வென்று சுபாபுத்தருடைய மகளாகிய யசோதரையை விவாகஞ் செய்து கொண்டார். அவர் தம் மனைவியோடு பத்து வருடகாலம் இன்பமாய்வாழ்ந்துவந்தார். யசோதரைக்குஇராகுலன் என்ற ஓர் இராசகுமாரன் பிறந்தான்.

அப்படியிருக்கையில் மனிதர் பலவழியில் துன்பமடைந்து வருந்துவது ஏதோ ஒருநாள் அவர்க்குத் தெரிந்தது. அன்றைய தினம் அவர் தெருவழியே குதிரையேறிக் கொண்டு போனார். அப்பொழுது ஒரு கிழவன் தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்து வருவதையும் சற்றுத் தூரத்திற்கப்பால் ஒரு பிணம் வருவதையும் அவர் கண்டார். மனிதருடைய இப்படிப்பட்ட துன்பங்களை அவர் இதுவரையில் அறியாதவராகையினால் இப்பொழுது கண்டதும் கரைகடந்த கவலை கொண்டார். மனிதர்க்கு இன்னும் அனேகவிதமான நோய்களும் துன்பங்களும் வருவதுண்டென்று அவர் அன்றிரவு கண்டார். பிறகு அவர் மனிதருடைய துன்ப நிவர்த்தி செய்ய ஒருவழி கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானங் கொண்டு தம்வீட்டையும் மனைவியையும் இளங்குழந்தையையும் விட்டு விட்டு வெளியே புறப்பட்டனர். சில வருஷகாலம் பல இடங்களில் அலைந்து தவஞ்செய்து உடலை வருத்தி அனேக கஷ்டங்களை அநுபவித்தார். அவர் ஒருநாள் ஆழ்ந்த தியானத்திலிருந்தார். இந்தத் தியானத்தில் அவர்க்குத் திடமொன்று ஞானோதயமுண்டாயிற்று. அது காரணம் பற்றி அவருக்குப் புத்தர் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. தமது இருளடைந்த மனத்திலுதித்த அந்த ஞானத்தைப் பற்றி உலகத்தோர்க்கு உபதேசிக்க வேண்டியது தமது கடமையென்று அவர் உணர்ந்தார்.

அப்பால் புத்தர் ஒவ்வோர் இடத்திற்கும் போய்த் தம்முடைய புதிய மதத்தைப் பற்றி நாற்பத்தைந்து வருஷகாலம் பிரசங்கம் செய்து வந்தார். அவர் இலங்கைக்கு மும்முறை வந்தாரென்று மகாவமிச நூல் கூறுகின்றது. முதலாவதாக ஞானோதயமுண்டாகிய எட்டாம் மாதத்தில் பௌர்ணிமையிலன்று மகாவலிகங்கைக்கரையிலுள்ள விந்தனையில் இயக்கருக்குத் தம்முடைய மதத்தைப் போதித்துப் போயினர். ஆயிரக்கணக்கானஇயக்கர்கள் இவருடைய மதத்தைத் தழுவினர்.

இரண்டாவதாக நான்கு வருஷங்களுக்குப் பின் குலோதரன் மகோதரன் என்னும் இரு நாக அரசர்கள் மணியிழைத்த ஓர் சிம்மாசனத்தைப் பற்றி கொடுஞ்சமர் செய்வதை யறிந்து அவர் வந்து இருவரையும் சமாதானப் படுத்தி விட்டுச் சென்றனர். அவர் பஞ்சசீலத்தினை நாகர்களுக்கு உபதேசிக்க அவர்களும் எண்பதுகோடி நாகப்பிரசைகளும் புத்தரைச் சரணடைந்து கொள்ளுதலும் அரசரிருவரும் ஒத்த மனத்தினராய் மணியாசனத்தைப் புத்தருக்குக் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்தனர். அவர் அதைக் கழனியாவிலுள்ள மணியாக்கிக என்னும் நாக அரசனிடம் கொடுத்து, தமது ஞாபகார்த்தமாய் ஸ்தாபித்து, அதனை வழிபடுமாறு பணித்துப்போயினர்.

மூன்றாவதாக மணியாக்கிக அரசனின் வேண்டுகோளின்படி புத்தர் வைகாசி விசாகத்திலன்று கழனியாவுக்கு ஐந்நூறு குருமார்களுடன் சென்றார். இப்போ புத்த ஆலயம் இருக்கும் இடத்தில் குருமார் சூழ்ந்திருக்க அவர் மணியிழைத்த ஆசனத்திலேறியிருந்து புத்தமதத்தை நாகருக்கு உபதேசித்தார். அவர் இந்தியாவுக்குப் போகும் வழியில் சிவனடிபாதத்துக்கும் அனுராதபுரத்துக்கும் சென்றார்.

புத்தர் தமது கொள்கையைப் பூரணமாக நிலைநிறுத்தி விட்டுத் தமது எண்பதாவது வயதில் சித்தியடைந்தார். கௌதமபுத்தர் பரிநிர்வாணமடைந்தது கி. மு. 543-ம் ஆண்டு என ஓர் காலவரையறை வழுவினால் இதுவரையும் கொள்ளப்பட்டது. ஆயின் அம்மகானின் தேகவியோகம் உள்ளவாறு கி. மு. 483 இலேதான் நிகழ்ந்தது என ஆராய்ச்சி வல்லோர் கூறுவர்.

3. சைரஸ் Cyrus

மெசொபற்றமியாவுக்குக் கிழக்கிலுள்ள மலைப்பிரதேசங்களிலும் பீட பூமிகளிலும் குடியேறின ஆரியர்கள் மேடியர்கள் பார்சிகர்கள் என இரு வகுப்பினராகப் பிரிந்தார்கள். மேடியர் அசீரியருடைய தேசத்தைக் கைப்பற்றிக் குடியேறினர். பார்சிகர்கள் ஏலாம் பிரதேசத்தையும் தற்கால பார்சிகத்தையும் கைப்பற்றினார்கள்.

பார்சிகதேசத்தைஅரசாண்ட பலமன்னர்களுள் கி. மு. 553-ம் ஆண்டளவில் அரசியற்றிய சைரஸ் என்பவன் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றவன். அவனுடைய தலைமையின்கீழ் பார்சிகர் மேடியருக்கெதிரா யெழுந்து கலகஞ் செய்து மேடியவரசனைச் சிம்மாசனத்தாலகற்றி மேடிய நாட்டையும் தந்தேசத்துடன் சேர்த்துக் கொண்டனர். சைரஸ் பார்சிக தேசத்துக்குச் சக்கரவர்த்தியானான். சைரஸின் வலிமையை யறிந்த எகிப்திய அரசனும் பபிலோனிய இளவரசனும் லீதியாவின் அரசனும் பார்சிகர் தம்மை வென்று விடுவார்களென்று பயந்து சைரசுக்கு எதிராக ஒருங்கு சேர்ந்து கொண்டனர்.

சைரஸ் புத்திக்கூர்மையுடையவனாதலால், தன்னைச் சருவுதற்கு ஆயத்தங்கள் செய்யமுன் தானே யவர்கள்மேற் படையெடுத்துச் சென்றான். முதலில் லீதியாவினரசனாகிய குரேச்சைத் தோற்கடித்து அவனாட்சிக்குட்பட்ட தேசங்களையும் சில கிரேக்க நகரங்களையும் தன் தேசத்தோடு சேர்த்துக் கொண்டான். அதன்பின்னர் ஆறு வருடகாலமாக மத்தியாசியாவிலிருந்து படையெடுத்து வந்த சித்தியர் (Scythians) எனப்பட்ட சாதியாரோடு சமராடவேண்டி நேர்ந்தது. சைரஸ் சித்தியரைப் பின்னிடச் செய்தது மன்றித் தனதிராச்சியத்தை கிழக்குப் பக்கமாக இந்தியாவரையும் விசாலிப்பித்துக் கொண்டனன்.

பின்னர், கி. மு. 538-ல் மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள தனது சத்துராதிகளை எதிர்த்தான். பபிலோனியாவையும் தனதுஇராச்சியத்தோடு சேர்த்துக் கொண்டான். இப்போது பார்சிக சக்கிராதிபத்தியம் கிழக்கே இந்தியாவின் எல்லை தொடங்கி மேற்கே கிறீஸ் வரையும் பரவியிருந்தது. சீர்திருத்தம் பெற்ற தேசங்களுள் எகிப்து தேசமொன்றே சேர்க்கப்படாம லிருந்தது. சித்தியர் மறுபடியும் படையெடுத்துச் செல்லாவிடின் சைரஸ் எகிப்தையும் தனதாணைக்குட்படுத்தியிருப்பான். சித்தியரைத் துரத்தும்படி முயன்றபோது கி. மு. 529-ல் கொல்லப்பட்டான். எகிப்தை அவன் மகன் கம்பிசெஸ் என்பவன் கி. மு. 525-ல் முற்றிக்கையிட்டுத் தனதாக்கினான்.

சோக்கிறற்றிஸ்.
SOCRATES.
கி. மு. 469—கி. மு. 399.

சைரஸால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுமகன் கம்பிசெஸ்என்பவனால் முடிவுக்குக்கொண்டுவரப்பட்ட பார்சிக சக்கிராதிபத்தியமானது உலகத்திற்றோன்றிய சக்கிராதிபத்தியங்களில் பெரியதாயிருந்தது. அது இந்தியாவும் சீனாவும் புறநீங்கலாகப் பழைய உலகத்தில் சகலதேசங்களையு முள்ளடக்கி யிருந்தது.

சைரஸ் ஓர் சிறந்த யுத்த வீரனாயிருந்தது மன்றிக் கூர்மையான புத்தியும் நீதியும் படைத்தநல்லரசனாயிருந்தான். சைரஸ்பபிலோனை வெற்றி கொண்டபோது, பபிலோனியர் சிறைப்படுத்திய யூதரை விடுதலையாக்கி அவர்களைச் சொந்த நாட்டுக்கு அனுப்பி விட்டான். அவன் தெருக்களையும் பாதைகளையும் திறந்து காசு நாணயங்களை வழங்கச் செய்து வர்த்தகத்தையும் ஊக்கப்படுத்தி நீதியான வரி வாங்கி நல்லரசு புரிந்து வந்தான். தனதாணையின் கீழ்ப்பட்ட தேசத்தவர்கள் தம் சொந்தப் பழக்கவழக்கங்களையும் உடைநடைகளையும் சமயங்களையும் அனுசரிக்கும்படி விட்டு விட்டான்.

பார்சிக சக்கிராதிபத்தியமானது இருபது மாகாணங்களாக வகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாகாணத்துக்கும் ஒவ்வொருதேசாதிபதி நியமிக்கப்பட்டனர். சைரசுடைய சக்கராதிபத்தியம் வல்லபம் படைத்ததாயும் நன்கு அரசாளப்பட்டதாயு மிருந்தது.

4. சோக்கிறற்றிஸ் Socrates.

கிறீஸ் அல்லது கிரேக்கை ஐரோப்பாவின் தென் பாரிசத்திலிருக்கும் ஒரு சிறு தேசம். ஆரியர்களில் ஒரு பகுதியார் இங்கே குடியேறினர். கிரேக்கை ஆரியருக்கும் இந்திய ஆரியருக்கும் மிகவும் ஒற்றுமையுண்டு. மலைகளும் குன்றுகளும் அதிகமானதால் முதலிற் சிறு சிறு தேசங்கள் தனித்தனி தோன்றிச் சுயஆட்சிக்குட்பட்டதாயின. கடல் சூழ்ந்த தேயமானதால் கிரேக்கர் மரக்கலங்களைக் கட்டி யோட்டும் திறமையுடையவர்களா யிருந்தார்கள். கிரேக்கருக்கு முன் பெலாஸ்ஜியர் என்னும் ஓர் சாதிமக்கள் அங்கே வசித்தனர். கிரேக்கதேசத்தில் குடியேறிய ஆரியர், கல்வி, ஞானம், சிற்பசாஸ்திரம் முதலியவற்றை எகிப்தியர், பபிலோனியரிடமிருந்து கற்றார்கள்.

பற்பல தேசங்களிலிருந்து மகாயுத்த வீரரும், தேர்ச்சி பெற்ற மாலுமிகளும், சிறந்த அரசர்களும் தோன்றினர். ஆயின் கிரேக்க தேசத்தில் மகாஞானிகள் தோன்றினர். அவர்களுள் சோக்கிறற்றிஸ் என்பவர் சிரேட்டமானவர்.

சோக்கிறற்றிஸ் கி. மு. 469-ம் ஆண்டளவில் ஓர் சிற்ப சாஸ்திரிக்குப் புத்திரனாய் கல்விப்பொருளும் செல்வப் பொருளும் சிறந்தோங்கிய எதன்ஸ் நகரியில் பிறந்தனர். அவர் கல்வி கற்றுக் கலைஞானங்களில் வல்ல நிபுணராய் விளங்கினர். அவரிடத்தில்மாணாக்கர் அநேகர் கல்வி பயின்று வந்தார்கள். அவர்களும் பேர்போன வித்துவான்களானார்கள். அவர் படிப்பித்த முறை யென்னவெனில் முதல் ஒரு சூத்திரம் கூறுவர், பின்பு, அதின் கருத்தை மாணாக்கர் மனத்திற் படத்தக்கதாய் பலகேள்விகளை வினவுவர். புது ஆராய்ச்சிகள் மூலமாய் உண்மையைக் கண்டு பிடிப்பதிலும், தவறுனவற்றை நீக்குவதிலும் காலம் முழுவதையும் போக்கினர். மனிதர் தம் பகுத்தறிவைக் கொண்டு ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்து அவற்றின் உண்மையைக் கண்டறிய வேண்டிய தென்பதே அவரின் போசனையாயிருந்தது.

சோக்கிறற்றிஸ் பல வருடங்களாக எதன்ஸ் நகரிலுள்ள பிரசித்த தலங்கள் தோறுஞ் சென்று கல்வியில் விருப்புடையார்க்குப் போதித்துக் கொண்டு வந்தார். அவர் தம் வாக்கு வல்லமையினாலும் சாதுரியத்தினாலும்சனங்களிடத்திருந்த அறியாமையை மெல்ல நீக்குவதோடு அவர்கள் தம் மனதைப் புதுவழியிற் செலுத்துதற்குத்தூண்டியும்விட்டார். இவர்முன்னிருந்த ஞானிகளைப்போலச் சனங்களுக்கு ஒவ்வொன்றையும் எடுத்துச் சொல்லாமல், அவர்கள் தம் யோசனையினால் அவற்றைக் கண்டு பிடித்தற்குரிய வழி வகைகளைக் காண்பித்து விட்டார்.

அவர் உலகத்தில் தோன்றி மறைந்த ஞானிகளுள் முதன்மை பெற்றவரா யிருந்தபோதிலும் அவலட்சண உருவமுடையவராயிருந்தார். அவர் பார்வைக்கு அவ்வளவு அவலட்சண முடையவரா யிருந்ததினால் அவரின் போதனைகளை முன்னொருபோதும் கேளாதவர்கள் அவரை முதன் முறை கண்டவுடன் கேலிபண்ணிச் சிரித்

தார்கள். எப்படியிருப்பினும் பலம் பொருந்தியவரா யிருந்ததினால் வாலப்பராயத்தில் போர்ச் சேவகத்திலமர்ந்து பல யுத்தங்களிற் பங்கு பற்றினர்.

சோக்கிறற்றிஸ் வயோதிகதசை யடைந்திருக்கையில் அதாவது எழுபதாம் பராயத்தில் எதன்ஸ் நகரத் தலைவர்களிற் சிலர் அவர் எதன்ஸ் நகரவாசிகளைத் தவறான வழியில் நடத்தினரென்றும்; முன்னோரால் கைக்கொள்ளப்பட்ட போதனைகளையும் அவர்களால் வணங்கப் பெற்ற தேவதைகளையும் நீக்கும்படி புத்தி சொன்னாரென்றும் அவர்மேற் குற்றம் பாரித்தனர். அதினாலவர் நீதாசனத்தின்முன் விளங்கப்பட்டு நஞ்சுண்டு இறக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

சோக்கிறற்றிஸ் எதன்சைவிட்டுப் போயிருப்பின் தன் உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். ஆயின், அவ்விதஞ் செய்தல் அவருக்கு ஓர் வெறுப்பான செய்கையாயிருந்தது. அன்றியும், அவர் நாட்டை விட்டுப் போயிருப்பின் தாம் போதித்தவை தவறென்பதை ஒப்புக் கொண்டவராயு மிருந்திருப்பார். ஆதலினாற்றான் அவர் தம்முயிரைத் தத்தஞ் செய்வதற்குப் பின்னிற்கவில்லை. கி. மு. 399-ல் தனது சொந்த மாளிகையில் தம் சுற்றத்தவர் முன்பே நஞ்சு கலக்கப்பட்ட பானத்தைப் பருகி உயிர் துறந்தார்.

அவருடைய மரணமானது மகத்துவம் வாய்ந்த தொன்றென இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன. அவருடைய எண்ணம் உண்மையையும் நீதியையும் மாத்திரம் போதிக்க வேண்டு மென்பதே. அதினாலேயே எவ்வித பயமும் யோசனையுமின்றி அவ்விதமான மரணத்துக்குத் தன்னைக் கையளித்தார். நீதியை எவ்வளவாய் நேசித்தாரென்பதை,மரிக்கிறதற்குச்சொற்ப நேரத்துக்கு முன் தம் சிநேகிதரொருவரை நோக்கித் தாம் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு சிறு கடனை இறுத்து விடும்படிகேட்டுக்கொண்டதிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

எதன்ஸ் நகரவாசிகள் இப்பெரு ஞானியைக் கொன்ற போதிலும் அவரால் போதிக்கப்பட்ட போதனைகளை மாத்திரம் அழித்து விட முடியவில்லை; அவரைப் பின் தொடர்ந்து அவர் மாணாக்கர்

அவர் போதனைகளைப் போதித்தனர். அவர்களுட் சிரேட்டம்
பெற்றவர் பிளாற்றோ என்பவர். அவர் தம்மாசிரியரின்போதனைகளை
எழுதி வைத்ததுமன்றி அவரின் மரணத்தையிட்டும் விரிவாயெழுதி
வைத்தனர்.

5. மகா அலெக்சாந்தர்

Alexander the Great.

கிரேக்க தேசத்துக்குவடக்கே பலவளப்பமும்நிறைந்தமஸிடோ
னியா என்றொரு சிறுதேசமுண்டு. கிரேக்கர்கள்மஸிடோனியரைச்சீர்
திருத்தங் குறைந்த ஓர் சாதியினர் என்று சொன்ன போதிலும்
அவர்கள் கிரேக்கரைச் சேர்ந்த ஆரிய வகுப்பினரே. அவர்கள் பேசு
வதும் கிரேக்க பாஷையே. அவர்கள் கல்விப் பயிற்சியிலும் நாகரி
கத்திலும் குறைந்தவர்களா யிருந்தும், ஒற்றுமை யுள்ளவர்களாக
வும் சிறந்த போர்வீரர்களாகவு மிருந்தார்கள். அவர்களைப் பற்பல
அரசர்கள் ஆண்டுவந்தார்கள்.

கி. மு. 359–ம் ஆண்டில் பிலிப்பு என்பவன் மஸிடோனியா
வுக்கு அரசனானான். இவன் சிறுபிராயத்திற்றானே கிரேக்கையில்
வசித்ததினால் அவர்களிடமிருந்து கலைஞானங்களையும் அரசியல்
முறைகளையும் கற்றுக்கொண்டான். அவன் உத்தம அரசனாயும்
சிறந்த போர்வீரனாயுமிருந்து அரசியற்றியதுடன், தம்பிரஜைகளுக்கு
யுத்தப்பயிற்சி செய்து, வல்லபம் மிக்கவோர் சேனையுமாக்கிக்
கொண்டான்.

கிரேக்கர் தம்முட் தாம் சண்டையிட்டு வல்லபம் குறைந்திருப்
பதைக் கண்ட பிலிப்பு அரசன் அவர்கள்மேற் படையெடுத்துச்
சென்று அவர்களைத் தோற்கடித்தான். கி. மு. 338-ல் கிரேக்கராச்
சியம் அவனுடைய ஆணைக்குட் பட்டது. பின்பு கி. மு. 356-ல்
பிலிப்பு அரசனை அவனுடைய பகைவனொருவன் வஞ்சமாய் வாளுக்
கிரையாக்கினான்.

பிலிப்பு அரசன் மரணத்தின் வாய்ப்பட்ட பின் அவன் மகன்
அலெக்சாந்தர் இருபதாம் பிராயத்தில் அரசனானான். அவன் தன்
னைப்பயிற்றிய தன் பிதாவிலும் பார்க்கக் கல்வியிலும், யுத்தப்பயிற்சி

மகா அலெக்சாந்தர்.
ALEXANDER THE GREAT.
கி. மு. 356—கி. மு. 323.

யிலும் மேலானவனெனத் தம்பிரசைகள் அறியும்படி செய்தான். இவனுடைய பிதா இவனுக்குக் கிரேக்கையிலுள்ள அரிஸ்தோத்தில் என்னும் உத்தம ஆசிரியனைக் கொண்டு கல்விபுகட்டுவித்தான். அவன் கல்வியில் மிகவும் விருப்பமாக இருந்தான். உலகம் முழுவதையும் தன் ஆணைக்குள் கொண்டு வரவேண்டுமென்னும் ஆசை கொண்டவனா யுமிருந்தான்.

பிலிப்பு அரசன் மரிக்குமுன் பார்சியாவுக்குப் படையெடுத்துச் செல்லப் பல ஆயத்தங்கள் செய்தபோதிலும், அவ்வெண்ணத்தை முற்றுவிக்குமுன் அவன் இறந்தபடியால், அலெக்சாந்தர் தம் பிதாவின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றத் தீர்மானித்தான். ஆயின் பார்சியாவானது கிரேக்கை மசிடோனியா இரண்டையும் பார்க்க ஐம்பது மடங்கு பெரிதாயிருந்ததுமன்றி அலெக்சாந்தருடைய சேனையைப் போல இருபது மடங்கதிகமான சேனையையுங் கொண்டிருந்தது. அலெக்சாந்தர் தாமே தீரவீரனாய் நன்கு பயிற்றப்பட்ட சிறு சேனையுடன் சென்று தமதெண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்தான். அவன் ஆசிய துருக்கியைச் சேர்ந்ததும் அங்கிருந்து கீழ்த்திசையை நோக்கித் தம் படையை நடத்திச் சென்றான். அவன் அவ்வாறதிக தூரஞ் செல்லமுன் பார்சிகசேனை அவனை வழிமறித்துக் கொண்டது. அலெக்சாந்தர் தம் குதிரைமீதேறித் தம் வீரர்க்குத் திடமொழி பகர்ந்து யுத்தத்தை ஆரம்பித்தான். பார்சிகசேனை எத்துணைப் பெரியதாயிருந்தபோதிலும் அலெக்சாந்தருடைய சேனை அவர்களை தோற்கடித்தது. இவ்வெற்றியினால் ஆசிய துருக்கையிலிருந்த கிரேக்கைச் சேர்ந்த நாடுகள் பார்சிக அரசனினின்றும் விடுவிக்கப்பட்டன.

அதன் பின்னர் அலெக்சாந்தரும் அவன் சேனையுங் கோர்டியம் என்னும் நகர்க்குச் சென்றன. அந்நகரின் கோட்டையுள் ஓரிரதம் ஓர் தூணோடு பிணிக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டான். இதையிட்டு ஓர் கதையுண்டு. அஃதாவது, அவ்விரதம் பிணிக்கப்பட்டுள்ள பிணிப்பை யார் அவிழ்த்து விடுகிறானோ அவனே ஆசியாவின் அரசனாவான். இதைக் கேட்டதும், அலெக்சாந்தர் தம்முடைய வாளால் அதைத் துணித்துவிட்டான். அங்கிருந்த சனங்கள் அலெக்சாந்தரே ஆசியாவி னரசனாய் வருவானென்று நம்பிக் கொண்டனர்.

பின்னர் அலெக்சாந்தர் ஆசிய துருக்கையின் கரையோரத்திலுள்ள இசஸ் என்னும் நகரை அடைந்தான். இங்கே தாரியஸ் என்னும் பார்சிக அரசனும் யுத்தம் புரியும் நோக்கமாய் வந்தான். பார்சிக சேனையோ பார்வைக்கு மிக்க அழகுடையதா யிருந்தது. அச்சேனையின் முன்னணியில் பரிசுத்த நெருப்பைக்கொண்ட வெள்ளிச்சின்னங்கள்வர, அதன் பின்னர் தூயவெண் பரிகளா லிழுக்கப்பெற்று வரும் இரதம் ஒன்றில் அரசனும் வந்தான். அதனைச் சூழப் பொன்மயமான உடைகளை அணிந்து வெள்ளிமயமான ஈட்டிகளைக் கரத்தேந்திய யுத்தவீரர் சென்றனர். அவர்களின் பின்னர் யுத்த வீரர் அணிவகுத்துச் சென்றனர்.

இருதிறத்தாருக்கு மிடையில் கொடிய யுத்தம் உண்டாயிற்று. அதில் அலெக்சாந்தர் காயப்பட்ட போதிலும் அவனே வெற்றியடைந்தான். தாரியஸ் ஒரு குதிரையிலேறி யோட, அவனுடைய கூடாரத்தில் அலெக்சாந்தர் தங்கினான்; அங்கிருந்த விலையுயர்ந்த பொருள்களை யெல்லாம் கைப்பற்றினான்.

அலெக்சாந்தர் பார்சியாவுக்கு நேரேபோகாமல், ரயர் என்னும் நகருக் கூடாகச் சென்று சூறையாடி அப்பட்டணத்தையு மழித்துவிட்டான். அதன்பின்னர் எகிப்துக்குச் செல்ல, அங்குள்ளோர் பார்சிக அரசியல் முறையில் வெறுப்புடையவர்களா யிருந்தமையால் அலெக்சாந்தரின் ஆணைக்குட்பட்டனர். நைல்நதி முகத்துவாரத்தில் அலெக்சாந்திரியா வென்னும் நகரைக் கட்டினான். ரயர் நகர மழிக்கப்பட்டதினால், அலெக்சாந்திரியா ஓர் விசேஷமான பட்டணமாய் விளங்கியது.

அலெக்சாந்தர் எகிப்திலிருந்து பார்சிக தேசத்துக்கு மலைகள் ஆறுகள் வனாந்தரங்களைத் தாண்டிச் சென்றான். தாரியஸ் ஒரு பெரிய சேனையுடன் வந்து அலெக்சாந்தரையும் அவன் சேனையையும் எதிர்த்துச் சமராடினான். அந்தயுத்தத்தில் அலெக்சாந்தர்வெற்றியடைந்தான். தாரியஸ் தப்பியோடும் பொழுது பார்சியன் ஒருவனுடைய வாளுக்கிரையாகினான். அலெக்சாந்தர் பார்சியாவின் அரசனாகிப் பல நகர்களைக் கட்டி ஆங்காங்கு சேனையின் ஓர் பாகத்தை நிறுத்திச் சென்றான். இந்தியாவுக்கு வடமேற்கே யிருக்கும் அபுகானிஸ்தானையும் தனதாக்கி விட்டு மலைகளைத் தாண்டி இந்தியாவுக்குள்

சென்றான். இந்தியாவில் யானைப்படையைச் சந்தித்து பஞ்சாப் அரசனோடு யுத்தஞ் செய்து வெற்றியடைந்தான்.

இந்தியாவிலிருந்து அலெக்சாந்தர் தனது தலைநகருக்குப் போகும் வழியில் கி. மு. 323--ல் காய்ச்சலாற் பீடிக்கப்பட்டு மரணதிரையுள் மறைந்தான். அவன் மரிக்கும்போது அவனுக்கு வயது முப்பத்திரண்டு. அவன் இறந்தான் என்ற செய்தியைக் கேட்டவுடனே அவனுடைய இராச்சியத்தை அவனுடைய சேனைத்தளகர்த்தர்கள் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். ஆயின் அவர்களுடைய இராச்சியங்கள் ஒன்றாவது நிலைநிற்கவில்லை; ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் உரோமர் கைப்பட்டன.

அலெக்சாந்தர் பலதேசங்களைச் சயித்ததுமன்றி கிரேக்க பாஷையையும், கலைஞானங்களையும், பழக்கவழக்கங்களையும் நாகரிகத்தையும் தான் சென்றவிடமெல்லாம் பரப்பினான். ஆகவே அவன் மூலமாக ஆசிய துருக்கி தொடங்கி இந்தியாவரையுமுள்ள கீழைத்தேசத்தவர்கள் கிரேக்கரையும் அவர்கள் நாகரிகத்தையும் நன்கறிந்திருந்தனர்.

6. கனிபல் Hannibal.

பினிசியர்கள் வியாபாரமுயற்சியில் சிறந்தவர்களென அறிந்தோம். அவர்கள் தம்வியாபாரத்தின் பொருட்டு இத்தாலிக்கெதிரேயுள்ள ஆபிரிக்காக் கரையில் கார்தேஜ் என்னும் நகரத்தை உண்டுபண்ணினார்கள். இந்நகர் ஒரு காலத்தில் உலகத்திற் சிறந்த செல்வஞ் செழித்த நாடாய் விளங்கிற்று. அலெக்சாந்திரியா கீழ்மத்தியதரைக் கடலோரத்திலுள்ள நாடுகளுடன் வர்த்தகஞ் செய்து வந்தது போலக் கார்தேச்சும் மேல்மத்தியதரைக் கடலோரத்திலுள்ள நாடுகளுடன் வர்த்தகஞ் செய்து செல்வத்தைப் பெருக்கிற்று. "திரைகடலோடியும் திரவியந் தேடு" என்று ஔவையார் கூறியபடி இந்நகர் வாசிகள் வியாபாரத்துக்காகக் கடலிற்பிரயாணஞ் செய்தனர். அவர்கள் தேர்ந்த கப்பலோட்டிகளா யிருந்தமையால் கடலின் பாதைகள் எல்லாவற்றையும் நன்கறிந்திருந்தனர். இவர்கள் பாரிய யுத்தக் கப்பல்களையும் உபயோகித்தனர். இவர்கள் 'தகரத்தீவு' என்று அழைக்கப்பட்டு வந்த பிரித்தானிய தீவுகளினோர் பாகத்தையும் அறிந்திருந்தனர்.

கார்தேஜ் நகரவாசிகள் குடியேறிய நாடுகள் பலவுண்டு. அவை
கோர்ச்சிக்கா, சார்டினியா முதலிய தீவுகளும், ஸ்பானியாவிற் சில
பாகங்களும், செழிப்பு வாய்ந்த சிசிலித் தீவினேர்பாகமுமாம். சிசிலி
நீர்வளம் நிலவளமுடைய தீவாதலின் கோதுமை நன்ருக விளைந்து
வந்தது. சிசிலியானது உரோமுக்குச் சமீபத்திலிருந்தமையால்
உரோமர் தமக்குத் தேவையான கோதுமையை அங்கிருந்தே பெற்
றனர். ஆயின், உரோம் நன்னிலையை அடைந்திருக்குங் காலத்தில்
கார்தேஜ் சிசிலியில் செலுத்தும் அதிகார வல்லமையில் பொருமை
யடைந்தது. ஆகையால் உரோமர் கார்தேச்சினியரை சிசிலியில்
நின்று துரத்துவதற்கு எத்தனித்துப் போர்செய்யத் தொடங்கினர்.
இவ்வாறு கார்தேச்சுக்கும் உரோமுக்கு மிடையில் மூன்று யுத்தங்
கள் நடந்தன. அவ்யுத்தங்கள் "பியூனிக்" யுத்தங்கள் என்று கூற
லாயின; ஏனெனில், கார்தேச்சினியர் பினிசியாவிலிருந்து வந்து குடி
யேறிய பியூனிக் சாதியினர்.

முதலாம் பியூனிக் யுத்தமானது கி. மு. 260ல் தொடங்கி
விசேஷமாய் சிசிலியிலேயே நடைபெற்றது. கார்தேச்சினியர் கடற்
படையிலும் உரோமர் தரைப்படையிலும் வல்லபர்களாயிருந்தமை
யால் உரோமர் கார்தேச்சினியரை வெற்றி கொள்வதற்குத் தம்
கடற்படையை அதிகரிப்பிக்கவும் நன்கு பயிற்றவும் வேண்டியவரா
யினர். பின்பு உரோமர் அனேக யுத்தக்கப்பல்களைச் செய்து கொண்
டதுமன்றிக் கார்தேச்சினியருடைய கப்பல்களைக் கண்ட கண்ட
விடங்களில் அழித்தும் விட்டனர். கார்தேச்சினியருடைய கடற்
படை இவ்வாறு அழிந்துவிட, அவர்கள் வலியற்றவர்களா
கிச் சிசிலியை விட்டோடினர். உரோமர் சிசிலியைத் தமக்காக்கியது
மன்றி கோர்ச்சிக்கா சார்டினியாவையும் தம்மாணைக் குட்படுத்
தினர். இவ்விதம் உரோமர் முதலாம் பியூனிக் யுத்தத்தில் வெற்றி
யடைந்ததைச் சகிக்க மாட்டாதவர்களாய் கார்தேச்சினியர் இருந்
தனர்.

இரண்டாம் பியூனிக் யுத்தம் மிகவும் விசேஷமானது. கார்தேச்
சினியர் தோல்வி யடைந்ததைக்கண்ட அவர்கள் தலைவன் கமில்கார்
என்பவன் ஸ்பானியாவை முற்றிக்கையிடத் தீர்மானித்தான். இவன்
ஒன்பது வயதுடைய தன் மகன் கனிபல் என்பவனைத் தங்கள்

யுத்தம்.

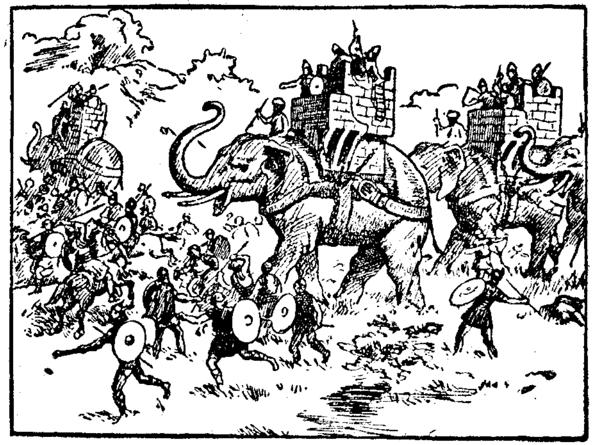

கனிபல்.
HANNIBAL
கி. மு. 247—கி. மு. 183.

தேவதை "பாலி"யின் பீடத்துக்கு அழைத்துச் சென்று, உரோமருக்கு எப்பொழுதும் சத்துராதிபா யிருப்பதோடு உரோமை முற்றிக்கையிடுவதாகச் சத்தியஞ் செய்வித்தான்.

கனிபல் ஸ்பானியாவில் வசித்து போர் செய்யப்பயின்று சிறந்த போர் வீரனாயினான். கமில்கார் மரிக்க ஸ்பானியாவிலிருந்த போர்வீரர் யாவரும் கனிபல் என்பவனையே தமக்குத் தலைவனாக்கிக் கொண்டனர். கனிபல் தனது வலிமைபொருந்திய யுத்தவீரரின் துணையோடு சீக்கிரத்தில் எபிரோநதிவரையும் ஸ்பானியாவைத் தன தாணைக்குட்படுத்தினான். அங்குள்ள வெள்ளிச் சுரங்கங்களிலிருந்து ஏராளமான வெள்ளி கார்தேச்சுக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டது. இதுவரையும் கனிபல் ஸ்பானியருடன் போர்புரிந்து, தம் சேனையைப்பயிற்றியது, உரோமருடன் புரியவிருக்கும் பெரிய யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமாகவேயாம்.

கி. மு. 218ல் கார்தேச்சினியர் எபிரு நதியைக்கடந்து உரோமருடன் யுத்தஞ் செய்யத்தொடங்கினர். உரோமர் கார்தேச்சோடு யுத்தஞ்செய்யப் போர்க்கறை கூவியதும், கனிபல் தரைமார்க்கமாக இற்றாலிக்குச்செல்லத் தீர்மானித்தான். கார்தேச்சினியர் இப்பொழுது கடற்படையின் வல்லபத்தை யிழந்ததினாலும், இற்றாலியின் வடபாரிலுள்ள கோலியரும் கிரேக்கரும் தமக்குத்துணை செய்வார்களென்று நம்பியிருந்ததினாலும், அவன் கடல் மார்க்கஞ் செல்லாது தரைமார்க்கமாகச் சென்றான். இது மிகவும் பயங்கரமான பாதை. ஏனெனில், பிறினிஸ் மலையில் வசித்த முரட்டுத்தனம் நிறைந்த ஸ்பானியாருடன் யுத்தஞ்செய்து அவர்களைவென்று, எத்தனையோ விரைவான நதிகளைக் கடந்து, பின்பு அல்ப்ஸ் மலையைத் தாண்டிச் செல்லவேண்டியிருந்தது. இம்மலையைத் தாண்டிச்செல்வதில் கனிபல் காட்டிய திறமையே அவனுடைய புகழை நிலைநாட்டியது. மலையின் உச்சியில் தாங்குதற்கரிய குளிரோடு கனிபல் எதிர்த்துப்போராட வேண்டியிருந்தது. அத்துடன் அங்கு வசித்த மலைவாசிகளோடு போர்புரிய வேண்டியவனுமா யிருந்தான். ஆகையால் அவன்பட்ட கஷ்டமும் துன்பமும் சிறிதல்ல.

கடைசியாக அவன் இத்தாலியை அடைந்தபோது தன் சேனா வீரரில் ஒரு பெரிய பாகத்தையிழந்து விட்டான். எஞ்சியவர் இந்தப்

பிரயாணத்தால் இளைப்படைந்தவர்களாய் போர்செய்ய வலியற்றவர்களாயிருந்தபோதிலும் கனிபலைத் தலைவனாக வைத்திருந்தபடியால் அவர்கள் உரோமருடன் எதிர்த்துப் போர் புரிந்தனர்.

பதினைந்து வருடகாலமாக உரோமரோடு யுத்தம் புரிந்துகொண்டு இத்தாலியிலேயே கனிபல் தங்கினான். அக்காலத்தில் அவன் ஒருயுத்தத்திலாவது தோற்றுப்போகவில்லை. கனிபல் உரோமரைத் தோற்கடிக்கக் கூடியவனாயிருந்தபோதிலும் உரோமபுரியைக் கைப்பற்றிக்கொள்ள முடியவில்லை. உரோமர் புதிய புதிய சேனைகளை அனுப்பிக்கொண்டே யிருந்தனர்; கனிபலுக்கோ கார்தேச்சிலிருந்து துணைப்படை அனுப்பவழியில்லாமலிருந்தது. ஆயினும், உரோமரால் கனிபலைத் தோற்கடிக்க முடியவில்லை. இதனையறிந்த உரோமர் ஒரு உபாயஞ்செய்தனர். அதாவது, சிசிப்போ என்னும் தளகர்த்தனின்கீழ் ஒரு படையை கார்தேச்சுக்கு அனுப்பினார்கள். கார்தேச்சினியர் கனிபலை அங்கே வரும்படி அழைத்தனர்.

கி. மு. 202ல் கனிபல் கார்தேச்சுக்குச் சென்று ஒரு புதுச் சேனையுடன் சிசிப்போவைச் சந்தித்துச் சமராடித் தோர்வியடைந்தான். இத்துடன் இரண்டாம் பியூனிக் யுத்தம் முடிந்தது.

கார்தேச்சினியர் ஸ்பானியாவையும் அங்குள்ள யுத்தக்கப்பல்களையும் கொடுத்ததுமன்றி ஒரு தொகைப்பணத்தையும், கனிபலையும் அவர்களுக்குக் கையளிக்க உடன்பட்டனர். ஆனால் கனிபல் ஒளித்தோடிச் சிலகாலத்துக்குப்பின் ஆசிய துருக்கையில் இறந்தான்.

இந்த யுத்தம் கார்தேச்சினியருடைய விழுகைக்குக் காரணமாயும் உரோம சக்கிராதிபத்தியத்தின் மேலேற்றத்துக்கு ஏதுவாயுமிருந்தது.

7. யூலியஸ் சீசர் Julius Caesar.

உரோம் முதலில் சிறிய கிராமமாயிருந்தும் வரவரப் பெரியதாய், இற்றாலி தேசத்துக்குத் தலைநகராயும் பூர்வகாலத்தில் ஏற்பட்ட இராச்சியங்களுட் சிறந்ததாயும், செல்வாக்குடையதாயும், சட்டவிதிகளுக்குத் தாய்வீடாயும், கிரேக்கர்களின், நாகரிகத்தையும் வித்தையையும் பின்பற்றின போதிலும் தன் லத்தீன் பாஷை

யூலியஸ் சீசர்.
JULIUS CAESAR.
கி. மு. 100— கி. மு. 44.

சிறப்புற்றோங்க இயற்றப்பட்ட காவியங்கள், நாடகங்கள், இதிகாசங்கள், தத்துவ சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றுக்குப் பிறப்பிடமாயும் வாக்குச் சாதுரியத்திலும் பிரசங்கஞ் செய்வதிலும் தேறிய நாவலர்களுக்கு இருப்பிடமாயும், உல்லாச வீதிகளையும், ஆடல்பாடல்களுக்குரிய நாடகசாலைகளையும் உடையதாயும் விளங்கிற்று.

கி. மு. 102ம் ஆண்டில் யூலியஸ் சீசர் ஓர் தனவானின் வமிசத்தில் உரோமாபுரியில் உதித்தான். அவன் ஓர் ஆசிரியரிடஞ்சென்று கல்விகற்று வந்தான், அவனுடைய புத்தகங்களையும் எழுதுகோல் முதலியனவற்றையும் ஓர் அடிமை சுமந்து செல்வான். அக்காலத்தவர் பாவித்த புத்தகங்கள் தற்போதைய புத்தகங்களைப்போன்றனவன்று: அவை தோலின்மேல் எழுத்தாணிகளால் எழுதப்பட்டுச் சுருள் சுருளாகக் கிடந்தன.

சீசர் உரோமராச்சியத்தை நேசிக்கவும், அரசாட்சி முறை முதலியவற்றைப்பற்றி ஆராயவும் தொடங்கினான். சீசர் புருடபருவத்தை யடைந்தபோது அரசியல் விஷயங்களிற் பங்குபற்றினான். பின்னர் அவன் "செனெற் என்னும்" சட்டசபைத் தலைவனாகவும், உரோம தேசத்துப் பிரதம தேசாதிபதியாகவும் தெரியப்பட்டான். அவன் ஓர் பேர்பெற்ற யுத்தவீரனாய் வந்து எத்தனையோ யுத்தங்களைப் புரிந்தான்.

இற்றலிக்கு வடக்கே அல்ப்ஸ் மலைக்கப்பால் மூர்க்கத்தன்மை பொருந்திய ஓர் சாதியார் வசித்தனர். இவர்கள் பலமுறை படையெடுத்து இற்றலிக்குச்சென்று அங்குள்ள பொருட்களைச் சூறையாடிச் செல்வது வழக்கம். இவர்களை யடக்குவது சீசரின் பெரிய வேலையாயிருந்தது. அவன் உரோம சேனையை நடத்திக்கொண்டு பிரான்ஸ், ஸ்பானியா முதலிய விடங்களுக்குச்சென்று யுத்தம் புரிந்து அவ்விடங்கள் எல்லாவற்றையும் சயித்தான். சீசர் போன விடங்களெல்லாம் வெற்றியாகவே யிருந்தது; சீசரின் போர்வீரர்கள் அவன் போகுமிடங்களெல்லாம் பின்தொடர்ந்து செல்லும் விருப்புடையராயிருந்தனர். சீசர் பத்து வருடங்களில் ௮00 நகர்களையும் பெருந்தொகையான சாதியினரையும் சயித்தான்.

சீசர் பிரான்ஸ் என்றழைக்கப்படும் காலியாவில் தங்கி அரசியலை நாட்டினான். அங்கு வசித்த சனங்கள் லத்தீன்பாஷையைப் பேசத்

தொடங்கினார்கள். உரோம நகரங்களுடன் வியாபாரஞ்செய்யவும்
தொடங்கினர். சீசர் அடைந்த வெற்றிகளையறிந்த உரோமர் அவனை
ஒரு பெரிய தளகர்த்தனென்று உணர்ந்து கொண்டதோடு அவனைக்
கனம்பண்ணத் தொடங்கினர்.

பின்பு காலியருக்கு உதவிசெய்த பிரித்தானியரைத் தண்டிக்க
வெண்ணி கி. மு. 55ல் கால்வாயைத்தாண்டிப் பிரித்தானிய கரை
யையடைந்தான். மலைகளில் பிரித்தானிய யுத்தவீரர்கள் ஈட்டி
களோடு நிரைநிரையாக நின்றனர். அப்போது இருபகுதியார்க்கு
மிடையில் கொடும் யுத்தம் நிகழ்ந்தது. பிரித்தானியர் உரோமருக்கு
முன்னிற்கமாட்டாது போகவே பிரித்தானிய வீரரின் தலைவன் சீச
ரிடஞ்சென்று தாமொருபோதும் உரோமருக் கெதிராக யுத்தம்
செய்வதில்லை யென்று உறுதிவாக்குக் கொடுத்தனன். ஆகையால்
பிரித்தானியாவைத் தம் ஆணைக்குட்படுத்தாமற் சென்றான். இதுவே
பிரித்தானியரைப்பற்றி முதற்கூறப்பட்ட சரித்திரம்

சீசர் காலியாவுக்குத் தேசாதிபதியாகவும், உரோமிலுள்ள இரு
தலைவர்களில் ஒருவனாகவும் இருப்பதை யறிந்த பொம்பி தான் தலை
வனாகவர முயற்சிகள் செய்தனன். பொம்பி அப்பொழுது இற்றலி
தேசத்திலுள்ள சேனையின் தலைவனாயிருந்தான். பொம்பி சீரியா,
பலஸ்தீனா, பினீசியா, முதலிய நாடுகளைச் சயித்தான். பின்பு
பொம்பி உரோமாபுரிக்கு வந்து சீசர் அங்கேவாமுன் தான் தலைவனா
கவர எத்தனித்தான். இதனையறிந்த சீசர் உரோமுக்குப் போகவும்
பொம்பியுடன் யுத்தஞ்செய்யவும் தீர்மானித்தான்.

உரோம இராச்சியத்தின் வடக் கெல்லையிலுள்ள றுபிக்கன்
நதியைக்கடந்து ஓர் சேனையோடு சீசர்சென்று பொம்பியுடன் நீடிய
யுத்தஞ்செய்து ஈற்றில் வெற்றியடைந்தான். அவனே உரோம
ராச்சியங்கள் முழுவதற்கும் தலைவனானான். பொம்பி எகிப்துக்கு
ஓடிச்செல்ல அங்கேயுஞ்சென்று பொம்பியுடன் பெரிய யுத்தஞ்
செய்து வெற்றியடைந்தான். இரு தலைவர்கள் இருப்பதினால் எப்
பொழுதும் சண்டையும் சச்சரவுமாக இருப்பதை யறிந்து சீசர்
ஒருவனையே சனங்கள் தலைவனாக்கினார்கள்.

ஆனால், உரோமில் வசித்தோரிற்சிலர் உரோமின் முன்னேற்
றத்துக்காகவே சீசர் உழைத்தான் என்பதை நம்பவில்லை. அவன்

உரோமின் அரசனாய் வரவே தெண்டித்தா னென்றும், அவ்வெண்
ணம் அப்போதிருந்தகட்டளைச்சட்டத்துக்குமாறென்றும் கருதினர்.

ஒருநாள் உரோமாபுரியிலே ஓர் பெருவிழாக் கொண்டாட்டம்
நடைபெற்றது; அதற்குச் சீசரும் போயிருந்தான். அங்கே பிரசித்த
மானஓரிடத்தில் அவன் தலைமையிடம் வகித்துப் பொன் ஆசனத்
தமர்ந்திருந்து விழாக் கொண்டாட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்
தான். அவன் அவ்வண்ண மிருக்கும்போது, மார்க் அந்தோனியென்ப
வன் ஓர்முடியை அவனுக்குக் கொடுத்தான். அதற்குச் சீசர் தானோர்
அரசனல்ல னென்றும் யூபிற்றர் என்னுங் கடவுள் உரோமரின்
அரசனென்றுஞ் சொல்லிஅக்கொடையைவேண்டாமென்றுமறுத்து
விட்டான். இதைக்கண்ட சனங்கள் கரகோஷஞ்செய்தனர். ஆனால்
சீசரின் சத்துராதிகளோ சீசர் அரசனாகு மெண்ணத்தோடு தானிருக்
கிறானென்று நம்பி, ஒரு பிரசித்த கூட்டத்தில் சீசரைக் குத்திக்
கொன்று விட்டனர்.இதையறிந்த அவனுடைய சிநேகிதர் அவனைக்
கொன்றவர்களைக் கொன்று பழிக்குப் பழி வாங்கினர். அவ்வாறு
நடந்த யுத்தத்தின் பின்னர் சீசரின்மருமகன் ஒக்ரேவியஸ் அகஸ்தஸ்
சீசர் என்னும் பெயரோடு உரோமின் முதற் சக்கரவர்த்தியாய் வந்
தனன். யேசுக்கிறிஸ்துநாதர் பெத்தலேமிற்பிறந்தபோது அரசாண்ட
அகஸ்தஸ் சீசரென்பவன் இவனே.

8. யேசுக்கிறிஸ்து Jesus Christ.

கிட்டத்தட்ட 2000 வருடங்களின்முன் சின்ன ஆசியாவைச்
சேர்ந்த பலஸ்தீனாவிலே யுள்ள யூதேயா நாட்டிலே பெத்லகேம்
என்னுமிடத்தில் யேசுக்கிறிஸ்து சனனமாயினர். தீர்க்கதரிசிகள்
முன்னுரைத்த படியும்யூதரின்காத்திருப்பின்படியும் அவதரித்தஅவர்
தாவீது என்னும் கீர்த்திபெற்ற அரசனின் வம்சத்தில் மரியாள்
என்னும் கன்னி வயிற்றிற் பிறந்தார்.

ஒருநாள் தேவதூதன் மரியாளுக்குத் தோற்றப்பட்டு அவள்
கர்ப்பந்தரித்து ஓர்குமாரனைப் பெறுவாள் எனறும்அவர் சனங்க
ளின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்ப்பார் என்றும் அவருக்கு யேசுஎன்று
பேர் இடவேண்டும் என்றுஞ் சொன்னான். அந்தப் பிரகாரம்
மரியாள் கர்ப்பவதியாகி யிருக்குங் காலத்தில் குடிமதிப்பொன்று

இராச கட்டளைப்படி எடுக்கப்பட்டது. அவரவர் தாம்தாம் பிறந்த இடத்துக்குப் போகவேண்டும் என்று கட்டளை பிறந்ததினுல் மரியாளும், புருஷனுன யோசேப்பும் யோசேப்பின் ஜெனன ஸ்தானமாகிய பெத்லகேமுக்குப் போய் அங்கே தங்க இடமின்றி ஓர் மாட்டுத் தொழுவத்திற் தங்க வேண்டியதாயிற்று. அங்கே மரியாள் ஓர் அழகிய புத்திரனைப் பெற்றனள். அத்தருணத்தில் தேவதூதர்கள் வானத்திலே தோன்றிஇப்புத்திரரின் பிறப்பைக் குறித்துப்பாடிப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தனர்.

இப்புத்திரனின் பிறப்பைக் குறிப்பித்த ஓர் விசேஷ நட்சத்திரத்தைக் கிழக்குத் தேசத்திலிருந்த சாஸ்திரிகள் கண்டு அதினுல் நடத்தப்பட்டுப் பெத்லகேமுக்கு வந்துபிள்ளையின்முன் விலையேறப் பெற்ற பொருட்களைக் காணிக்கையாய் வைத்துப் பணிந்து கொண்டனர். அவர்கள் பிள்ளையை யூதரின் ராசாவென்று சொல்லக் கேட்ட உரோமதேசாதிபதியாகியஏரோது இப்பிள்ளையைக் கொல்ல விரும்பி அவ்விடத்திலிருந்த 2 வயதுக்குட்பட்டசகல ஆண்பிள்ளைகளையுங் கொல்லும்படி கடினமான கட்டளை கொடுத்தான். தேவ எத்தனமாய், இக்குரூர செய்கை நடைபெறுமுன் யேசு என்னும் பிள்ளை எகிப்துதேசத்துக்குக் கொண்டு போகப்பட்டமையாற் தப்பிற்று.

பிள்ளைப்பிராயத்திலேயே யேசு சகல நற்குணங்களும்பொருந்தி அடக்கமுங்கீழ்ப்படிவுமுள்ளவராய் யாவராலும் நேசிக்கப்பட்டனர். இளமையிலேயே யூதரின் சகல கலைகளிலும் திறமையுற்றனர். பன்னிரண்டு வயதாயிருந்தபோது எருசலேம் தேவாலயத்துக்குப்போனபோது அங்கிருந்த யூத பண்டிதரோடு சம்பாஷணை செய்து தமது ஆழ்ந்த அறிவினுல் அவர்களைப் பிரமிக்கச் செய்தார்.

30வயதானபோது யோவான் ஸ்நானனிடம் ஞான ஸ்நானம் பெற்று வனந்தரத்துக்குச் சென்று அங்கே தமது ஊழியத்துக்காரயப ஆயத்தமாக 40 நாட்களாக உபவாசித்துத் தேவதியானத்திலிருந்தனர். அது முடிந்தவுடனே மனிதரின் நித்திய சத்துருவான சாத்தான் அவரிடமவந்தான். உலகத்திலுள்ள சகல மனிதரும் பாவத்தின் சம்பளமாய் அடையவேண்டிய தண்டனையிலிருந்து

அவர்களை விலக்கி இரட்சிப்பதற்கு வழியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பிராயச்சித்த பலியாய் தம்மை யேசு ஒப்புக்கொடாதபடி விலக்குவதற்காகச் சாத்தான் தெண்டித்து அவருடைய நோக்கத்தை விட்டுவிடுவதற்கேதுவான உலகத்திற்குரிய கவர்ச்சிகளை அவர்முன்வைத்தான். அவரோதம் நோக்கத்திலுறுதியுள்ளவராய்ச் சாத்தானின் சோதனைகள் யாவற்றையும் எதிர்த்து வெற்றி பெற்ருர். சாத்தான் வெட்கத்தோடு அகன்ருன்.

அப்பால் யேசு தமது அன்பின்ஊழியத்திற் பிரவேசித்தார். தம்மோடுகூடவிருந்து தமது மறுவற்றசீவியத்தைக்கவனித்துத்தமதுஉச்சிதபோதனைகளைக்கேட்டு, அவற்றுற் தமதுசுவிசேஷ பிரசங்கிகளாகப் பக்குவமடையும்படி, கல்வியற்ற சாமானிய மனுஷர்பன்னிரண்டு பேரைச் சீஷராய்த் தெரிந்தனர். அவர்களோடு நாடெங்குஞ் சுற்றித் திரிந்து தமது சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தனர்.

அவர் அதிகாரத்தோடே பேசுவதையும் அவருடைய போதனை மற்ற யூத போதகமாரின் போதனைகளைப் பார்க்க மிகச்சிறந்ததாக இருந்ததையும் கண்டு யாவரு மாச்சரிய முற்றனர். அவர்சென்றஇடமெல்லாம், குருடருக்குப்பார்வையளித்து, சப்பாணிகளை நடக்கச் செய்து, ஊமையர் பேசவும் செவிடர் கேட்கவுஞ் செய்து, குஷ்டரோகிகளைக் குணமாக்கி, திமிர்வாதக்காரர் தம்மவயவங்களைப் பாவிக்கச் செய்து இவ்வாறு திரளானேரின் கஷ்டங்களை நிவிர்த்தி செய்து துக்கத்தைப் போக்கிச் சென்றவிடம் எல்லாம்பிரகாசத்தையுஞ் சந்தோஷத்தையும் பரப்பினர். தனவான்கள் தனவான்களைத் தேடி அவர்கள் தயவை நாடாது ஏழைகள் சிறியோரைத் தேடி அவர்களின் குறைகளைத் தீர்த்தார். அன்பு, தயவு, இரக்கம், சாந்தம் பொறை, அடக்கம், தெய்வபத்தி முதலாஞ் சகல நற்குணங்களிலும் மிக்க உயர்ந்த முன்மாதிரி வைத்தனர்.

சர்வ சனங்களுக்கும் நன்மைசெய்து கொண்டுதிரிந்த இவரின் மறுவற்ற சுத்த சீவியமும், உச்சிதமான போதனைகளும், கடுகளவேனும் சுயசுப விருப்பமில்லாத சுபாவமும்; தன்னய விருப்பமும் சுகசீவியமுமுள்ள பிரதான ஆசாரியர், வேதபாரகர், மூப்பர் ஆகியோரின் போக்கைக் கண்டித்தமையாலவர்கள், விசேஷமாய்ப் பிரதான ஆசாரியர், அவரிற் கடும்பகை கொண்டு அவருக்குத் தீங்கு

செய்ய நாடினர். அவரது போதனையிலாவது சீவியத்திலாவது ஏதேனும் வழுக்கண்டுபிடிக்கப் பெருமுயற்சி செய்தும்வாய்க்காமற் கலகம் எழுப்பினுர்என்று பொய்க்குற்றச் சாட்டு அவரில் ஏற்றி உரோம தேசாதிபதியான பிலாத்துவின் முன்கொண்டுபோய் நிறுத்தினர். பிலாத்துவும் மரணத்துக் கேதுவான குற்றம் அவரிற்காணு திருந்தும் செல்வாக்குள்ளவர்களாினபிரதான ஆசாரியரின் தயவைப் பெறும் நோக்கமாய் அவரைச் சிலுவையிலறையும்படி தீர்ப்புச் செய்தனன்

நன்மையே யன்றித் தீமைஒன்றுஞ் செய்யாத யேசு பாரதூரமான குற்றவாளிபோல் இருகள்வரின் மத்தியிற் சிலுவையில் அறையுண்டனர்.

பிராயச்சித்த பலியாகி இரட்சிப்பின் கிருத்தியத்தை இவ்வாறு நிறைவேற்றியபின் அவர் சரீரத்தை அவரை நேசித்த யோசேப்பு என்னும் ஓர் சீஷன் எடுத்து தனது புதிய கல்லறையில் அடக்கம் பண்ணினன். கல்லறைக்கு முன் உரோம போர்ச் சேவகர் காவல் வைக்கப்பட்டனர். மூன்றும்நாள் யேசு உயிரோடெழுந்து வெளியே வந்து 40 நாளாகத் தமது சீஷருக்கும் வேறு சிலருக்குந் தரிசனங் கொடுத்துப் பலர்முன்னிலையிற்பரலோகஞ்சென்றனர்என்று விவிலிய நூல் கூறுகின்றது.

யேசுக்கிறிஸ்துவின் மலைப் பிரசங்கம் மிக உச்சித போதனைகளடங்கியது.

அவருடைய அடியவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். விவிலியநூல் அவர்களுக்குப் பிரதானமானது.

9. அசோகர் Asoka.

சந்திரகுப்தர் வட இந்தியா முழுவதையும் ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்ட முதலரசர். அவருடைய இராச்சியம் இமயமலையிலிருந்து விந்தியபர்வதம் வரையிலும், கிழக்குக் கடலிலிருந்து மேற்குக் கடல் வரையும் பரவியிருந்தது. அவருக்குச் சேனைகள் அதிகமாயிருந்தன. சண்டை செய்யும் பழக்கமுடைய அநேக யானைகள் அவரிடமிருந்தன. முப்பது அங்கத்தினர் சேர்ந்த ஒரு சபையார் இராசாங்க சம்பந்தமான பலவிஷயங்களையும் நடத்தி வந்தனர். நிலவரி, சந்தைவரி, காட்டுவரி, மீன்குத்தகை, அபராதம், காணிக்கை முதலியவைகளே அரசருடைய வருமானம். சந்திரகுப்தருடைய இராச்சியம்

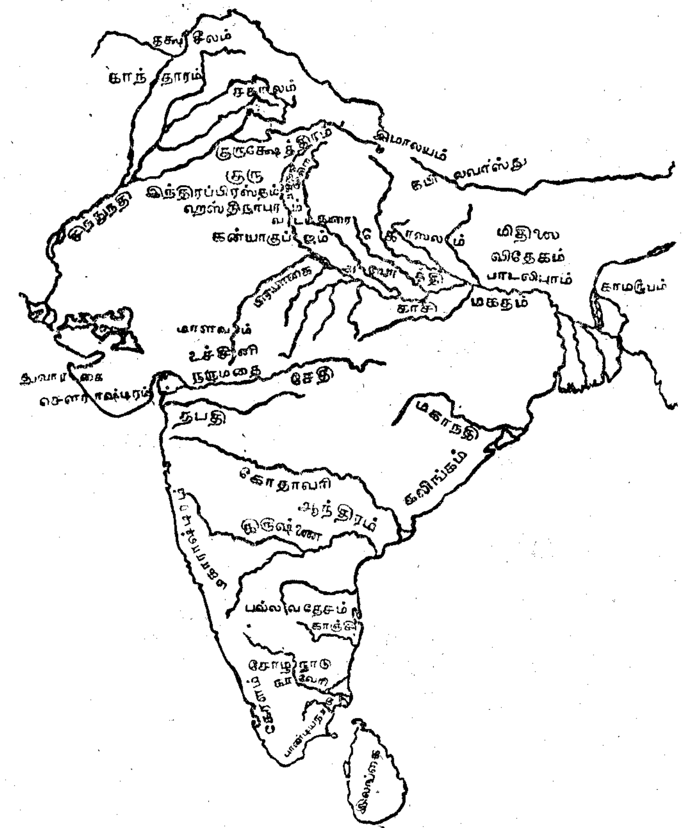

பூர்வீக இந்தியா.
ANCIENT INDIA.

கி. மு. 298– ல் முடிவுக்கு வந்தது. சந்திரகுப்தர் இந்தியாவின் சரித்திர காலத்தில் முதன் முதலில் தோன்றிய மகாவீரர். அவருடைய பேரனுகிய அசோகர் சந்திரகுப்தரைப் பார்க்கிலும் கீர்த்தி பெற்று விளங்கினுர்.

உலக சரித்திரத்தில் மிகப் பேர்போன அரசருள் அசோகசக்கரவர்த்தி யொருவர். இளவரசரா யிருந்தபோது அசோகர் ஒரு நாட்டிற்கு அதிபதியாயிருந்தார். அசோகர் அரசனுனபிறகு பன்னிரண்டு வருஷகாலம் வரையில் நடந்த விஷயங்கள் ஒன்றுமே தெரியவில்லை. பின்பு, அவர் கலிங்கருடன் சண்டை செய்து அவர்களுடைய தேசத்தைத் தமது இராச்சியத்தோடு சேர்த்துக் கொண்டார். அப்பொழுது யுத்தத்தில் அநேக சனங்களைக் கொல்ல நேர்ந்தது பற்றி மிகவும் துக்கமடைந்தார். அதிலிருந்து யுத்தஞ் செய்கிறதில்லை யென்றும் தீர்மானித்தார்.

இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டபிறகு, தர்மமுறை அல்லது நீதி மார்க்கத்தையே உலகம் முழுவதும்பரவச்செய்வது தம்முடைய தொழிலாகக் கொண்டார். புத்தமதம் உயிர்களின் தன்மையையும் எல்லா உயிர்களிடத்தும் காட்டவேண்டிய அன்பையும் போதித்தது. அதனுல் அசோகர் புத்தமதத்தில் சேர்ந்து இதன் கொள்கைகளைக் கைக்கொண்டார். புத்த சந்நியாசிகளுள்ஒருவரானுர். மற்ற பௌத்த சந்நியாசிகளைப் போலவே தன்தேசத்தில் அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிந்து புத்த தருமத்தைப் பரவச் செய்தனர்.

அசோக சக்கரவர்த்தி செய்த முயற்சியினுலே இந்தக்காலத்தில் பூலோகத்தில் வசிக்கும் சனங்களிலே ஏறக்குறைய மூன்றிலொரு பாகத்தினர் புத்தமதத்தினரா யிருக்கின்றனர். புத்த தருமத்தைப் பரவும்படி செய்ய அசோகர் பிரசங்கிகளைப்பலவிடங்களுக்கு மனுப்பினுர். இலங்கைக்குத் தன் மகன் மகிந்தனையும், தன்மகள் சங்கமித்தையையும் அனுப்பினுர். புத்த குருமார் தென்னிந்தியா, இலங்கை எகிப்து, ஸிரியா, முதலிய தேசங்களுக்குப் போனதுமல்லாமல் திபெத், சீனம், ஜப்பான் முதலிய தேசங்களுக்குக்கூடச்சென்றனர்.

இரக்கம், ஈகை, உண்மை, பரிசுத்தம், அன்பு முதலிய உத்தம குணங்களோடிருக்க வேண்டும் என்று அவர் உபதேசித்தார். மிக எளியதும் உயர்வானதுமான இந்தத் தருமத்தை உலக்ம் முழுவதும்

பரவச் செய்ய எண்ணங் கொண்டார். அவருடைய உபதேசங்களெல்லாம் கற்பாறைகளிலே சனங்கள் பேசும் எளிய நடையிலே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவருடைய தருமத்தை மலைகளிலும் கற்பாறைகளிலும் கற்றூண்களிலும், சாசனங்களிலும், வெட்டி வைததிருப்பதை இப்பொழுது காண்கிறோம். நேபாளம், பெஷாவர்பக்கம், கூர்ஜரம், மைசூரிலுள்ள சித்தபுரம், கஞ்சம் முதலிய விடங்களிலே அப்படிப்பட்ட சிலாசாசனங்கள் இருக்கின்றன. அவர் கி. மு. 257,256-ம் வருஷங்களில் பதினான்கு கட்டளைகள்பிறப்பித்திருக்கின்றார். அவையெல்லாம் இந்தியாவில் அநேக இடங்களில் கற்பாறைகளில் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பின்பு அநேக கட்டளைகள் பிறந்திருக்கின்றன.

அசோகர் காலத்தில் அநேக புத்தமத மடங்களும் ஸ்தூபிகளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உச்சயினி நகரத்துக்கு அருகிலுள்ள ஸாஞ்சி என்னு மிடத்திலே அநேக ஸ்தூபிகளை இப்பொழுதுங் காணலாம்.

சந்திரகுப்தர் வடஇந்தியா முழுவதையும் சயித்தார். அவருடைய மகன் சில பாகங்களைத் தம்முடைய இராச்சியத்துடன் சேர்த்துக்கொண்டார். பின்பு அவருடையபேரன் கலிங்க நாட்டைச் சயித்து, இந்தியாவின் தென்பாகத்தில் ஒரு பகுதி தவிர மீதி முழுவதையும் அரசியற்றினார். அசோகர் தம் ஆட்சியின் ஆரம்பத்தில் ஒரு பெரிய யுத்த வீரராயிருந்தார்; ஆனால் அவருடைய வெற்றித் திறமைக்காக அவரைப் புகழ்வதில்லை.

கி. மு. 231-ல் அசோக சக்கரவர்த்தி காலமாயினார். அவருக்குப்பின்பு ஐந்து அரசர்கள் அரசு புரிந்தனர். அடுத்த நூற்றாண்டில் சந்திர குப்தருடைய வமிசம் முடிவடைந்தது.

10. முகம்மது நபி Mohamed.

முகம்மது நபியானவர் கி. பி. 570-ம் வருஷம் மெக்காவில் பிறந்தார். அவர் அரேபியாவில் கோரிஷ் என்னும் வகுப்பினரான ஓர் ஏழை வியாபாரியினுடைய புத்திரர். அவருடைய சிறுவயதிலேயே அவர் தந்தை இறந்துவிட்டார். ஆகையினால் முகம்மது ஒட்டக வியாபாரிகளுடன் சேர்ந்து சீரியா தேசத்துக்குப் போவதும் வருவதுமாயிருந்து சீவித்து வந்தார். அவர் தமது இருபத்

தைந்தாவது வயதில் காடிஜா என்னும் ஒரு பெரிய பணக்கார விதவையினுடைய நிலச்சம்பத்துக்களுக்கு ஒரு காரியஸ்தராக அமர்ந்தார். சிலவருஷங்களுக்குப் பின்பு அவர் அந்த மாதையே மணந்து கொண்டார். அப்பால் அவர்களுக்கு பாடிமா என்கிற ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது.

எப்பொழுதும் ஏதோ கனவு காண்பதுபோல் ஒருவித நிலையில் முகம்மது இருப்பார். அவர் தனியிடத்திலே இருக்க விரும்புவார். சூரிய அஸ்தமனகாலமே அவருடைய மனதைமிகுதியாகக்கவர்ந்தது. அவர் அடிக்கடி அனேகமணித்தியாலங்களுக்கு தெய்வத்தியானத்தில் இருந்துவிடுவார். அப்படியிருக்கும் நாட்களில் ஒருநாள் மெக்காவுக்குச் சமீபத்தில் கிரா மலையில் ஏகாந்த நிஷ்டையிலிருக்கும்பொழுது அவருக்கு முதன் முதல் தீர்க்க தரிசனங் கிடைத்தது. ஒரு தேவதூதன் அவர் முன்னே தோன்றி, புதிய மதம் ஒன்றைப் பரவச் செய்யும்படி கட்டளையிட்டார்.

"கடவுள் ஒருவரே, முகம்மது அவருடைய நபி" என்னும் இதுவே அவருடைய பெரிய உபதேசம். இந்த மதத்திற்கு இஸ்லாம் என்று பெயர்; இஸ்லாம் என்பது கடவுளுடைய கட்டளைக் கடங்கியிருப்பது. அப்படி அடங்கி நிற்பவரையே முஸல்மான் என்பார்கள்.

முகம்மது தம்முடைய ஊர்ச்சனங்களின் கெட்டபழக்க வழக்கங்களையும், மூடத்தனமான கொள்கைகளையும் கண்டித்துப் பிரசங்கஞ் செய்தார்; விக்கிரக வணக்கத்தைத் தடுத்தார். இதனால் மெக்காவிலுள்ள சனங்கள் அவருக்குவிரோதமாகக் கிளம்பி அவரை அவ்வூரை விட்டுத் துரத்தி விட்டனர். மெக்காவிலுள்ள சனங்களுடைய தொந்தரவைப் பொறுக்க முடியாமல் அவர் கி. பி. 622-ல் மெடினா என்னும் இடத்துக்கு ஓடிவிட்டார். மெடினாச் சனங்கள் அவரை நபியாக ஏற்றுக்கொண்டு அவருக்கு வேண்டிய உதவி செய்வதாக அவரைச் சேர்த்துக் கொண்டனர். பின்பு முகம்மது மெக்காவுக்குத் திரும்பி வந்து அந்தப் பட்டணத்தைத் தம்வசமாக்கிக் கொண்டனர். பத்து வருஷகாலம் தமது மதத்தைப் பற்றி உபதேசஞ் செய்து கொண்டிருந்து கி. பி. 632-ல் காலஞ் சென்றார். அவருடைய சரீரத்தை மெடினாவில் அடக்கஞ் செய்தனர்.

முகம்மது மெடினாவுக்கு ஓடியதிலிருந்து முகம்மதிய சகாப்தம் ஆரம்பமாகிறது. இந்தச் சகாப்தத்திற்கு "ஹிஜிரா" என்று பெயர் அதன் முதல் வருஷம் கி. பி. 622.

அவர் தாம் இறப்பதற்கு முன்பே தமது புதிய மதம் பரவிவிட்டதைக் கண்டு திருப்தி யடைந்தார். அரேபியாவிலிருந்த சனங்களெல்லாரும் அவருடைய மதத்தை அநுசரிப்பவர்களாயினர்.

அவருக்குப் பின்னே இந்த மதத்தினருக்கு அதிபதியாக வந்தவருக்குக் காலிப்கள் (Khalifs) என்ற பெயருண்டாயிற்று. அவர்கள் ஒரு பெரிய இராச்சியத்தை ஆண்டுவந்தனர். நபி பிறந்த ஒரு நூற்றூண்டிற்குள் அவருடைய மதமானது இவ்வாறாக அத்லாந்திக் மகா சமுத்திரத்திலிருந்து இந்துசமுத்திரம் வரையில் பரவிவிட்டது. முகம்மது நபியின் கொள்கையை மேற்கொண்டவர்கள், விக்கிரக ஆராதனை செய்பவர்களையும், முஸல்மான் அல்லாதவர்களையும் முற்றும் வேரற ஒழிப்பதே தங்களுடைய உத்தமமான தருமமென்று கொண்டனர் அவர்களுடைய சமயநூல் கோறான்.

11. சார்ளிமேன் Charlemagne.

சாள்ஸ்மார்ஷெல் என்பவரின்பேரனாகிய சார்ளிமேன் அல்லது சாள்ஸ் கி, பி. 742-ல் பிறந்தான். அவனுடைய பிதாவாகிய பிப்பின் அரசன் இறந்த பின்பு, அவனும் அவன் சகோதரன் கார்ளமானும் இராச்சியதனதை இருபாகங்களாகப் பிரித்துக் கொண்டனர். சார்ளிமேன வடபகுதியையும் கார்ளமான் தென்பகுதியையும் அரசியற்றி வரும்பொழுது, கார்ளமான இறந்துபோக கி. பி. 771-ல் சார்ளிமேன் அரசனானான்.

சார்ளிமேன் வடக்கே சாக்சனியரோடும், தெற்கே அல்ப்ஸ் மலையைக் கடந்து சென்று லொம்பாடியரோடும் போர் புரிந்ததுமல்லாமல் பிறங்ஸ் சாதியாருடைய இராச்சியத்தோடு பல நாடுகளையுஞ் சேர்த்துக் கொண்டான். இவனது பெரிய வெற்றியினால்இவன் லொம்பாடியரின் அரசனாகவும் முடிசூட்டப் பட்டு லொமபாடியென்றழைக்கப்படும் இத்தாலியின் வடபகுதியிலுள்ள பெரும் பாகத்தைத் தனதிராச்சியத்தோடு சேர்த்துக் கொண்டான்.

சார்ளிமெனுடைய வல்லபம் எங்கு மெட்டிற்று. கொத்ஸ் சாதியினரின் வம்சத்தவராகிய ஸ்பானியர் தமது சத்துராதிகளாகிய முகம்மதியரைத் துரத்துகிறதற்குத் தமக்குத் துணை புரியும்படி இவனை மன்றாடிக் கேட்டனர். முகம்மதியர் கிறிஸ்தவர்களின் சத்துருக்களா யிருந்தமையால் சார்ளிமேன்சந்தோஷமாக அவர்கட்குத் துணைபுரியச் சென்றான்.

பலயுத்தங்கள் நிகழ்ந்தன; சிலவற்றில் பிராங்ஸ் சாதியாரும் சிலவற்றில் முகம்மதியரும் வெற்றி பெற்றனர். சார்ளிமென் நெடுங் காலம் ஸ்பானியாவிற் றங்கி நிற்க முடியாமையால், வடபகுதியைத் தனதாணைக்குட் படுத்திக் கொண்டு தனது இராச்சியத்திற்குத் திரும்பினான்.

சார்ளிமென் ஓர் பாரிய யுத்தவீரனாயிருந்ததுமன்றி நல்லாட்சி புரிவோனாயு மிருந்தான். இவன் ஒழுங்குகளையுங் கட்டளைச் சட்டங்களையும் செய்தான்; தனது சேனாவீரருந் தூதரும்இலகுவிற் பயணஞ் செய்யும்பொருட்டுத் தெருக்களையும் பாலங்களையும் அமைப்பித்தான். கல்வியைத் தந்தேயத்திற் பரப்புதற்கு வேண்டிய எத்தனங்களையுஞ் செய்தான். அதற்காக அப்போது கல்வியில் மேம்பட்ட அனேக ஆசிரியர்களை வரவழைத்துத் தம்பிரசைகட்குத் கல்விபூட்டுவித்தான். அவன் அனேக கலாசாலைகளையுந் தேவாலயங்களையும் நவமாய்க் கட்டி யெழுப்பினான்.

அக்காலத்தில் தேவாலயங்களோடு சம்பந்தம் பூண்டோரன்றி மற்றையோரிலொரு சிலரே எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்களாயிருந்தனர். சார்ளிமேன் சக்கரவர்த்தி தானும் ஜேர்மனிய பாஷையைப் பேசுபவனாயும் சொற்பலத்தீனும்கிரேக்கும் தெரிந்தவனாயுமிருந்தான். அவன் வாசிக்கத் தெரிந்து கொண்டானே யன்றி எழுதப் பழகிக் கொள்ளவில்லை. இதற்குக் காரணம் அதிக வயது சென்றதின்பின் கற்கத் தொடங்கியமையே. அவன் எழுத அதிகம் பிரயாசப்பட்டானென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறது. ஆயினவன் பிரயாசையின் பலனாகத் தனது கைச்சாத்தையிட மாத்திரம் பழகிக் கொண்டான். எப்படியிருப்பினும் பழைய உரோம சக்கராதிபத்தியத்தைத் தமது வசிப்பிடமாகக் கொண்டவரசர்களில் ஒரு சிலரே வாசிக்கக் கூடியவர்களாயிருந்தார்கள்.

சார்ளிமென் உரோமபுரிக்குச் சென்று பாப்பாணவருக்கு எதிராயிருந்த லொம்பாடியருடன் யுத்தஞ்செய்து அவர்களைப் புறங்காட்டச் செய்தான். மகா கொன்ஸ்தாந்தினால் கட்டப்பட்ட அர்ச் பீற்றர் தேவாலயத்தில் நத்தார் திருநாளிலே போப் சார்ளிமேனுக்குப் பொன் மகுடத்தைப் பலசனங்களின் முன்னிலையில் சூட்டினார்.

இழந்துபோன உரோமச் சக்கராதிபத்தியம் சார்ளிமெனால் நிலைநாட்டப்பட்டது; சார்ளிமென் சக்கரவர்த்தியானான். இவன் அதிக காலஞ் செங்கோல் செலுத்திப் பிரசைகளால் நேசிக்கப்பட்டு 814ம் ஆண்டில் மரணத்தின்வாய்ப் பட்டான். இவனுடைய சரீரமானது ஆச்செனிலுள்ள அழகுவாய்ந்த தேவாலயத்திற் புதைக்கப்பட்டது.

இவன் மரணமடைந்த பின்பு இவனுடைய இராச்சியமும் மூன்றாகப் பகுக்கப்பட்டு அவனுடைய மூன்று பேரப்பிள்ளைகட்கும் கொடுக்கப்பட்டது.

12. சிலுவை வீரர் The Crusaders.

உரோமைச் சக்கராதிபத்தியம் தாழ்ச்சியடைந்த பின்னும் ஐரோப்பாவில் அநேக யுத்தங்கள் நடைபெற்றன. அரசர்கள் அரசர்களுக் கெதிராகவும், சிற்றரசர் தம் அரசர்களுக் கெதிராகவும், பிரபுக்கள் தம் அரசர்களுக்கெதிராகவும் பிரபுக்களுக் கெதிராகவும், அநேக வருட காலங்களாகச் சமராடினர். பிரபுக்கள் தங்கள் சத்துராதிகளிடத் திருந்து தம்மைக் காப்பாற்றும்படி அரண் அமைத்தனர். வாலிபப்பிரபுக்கள் யுத்தாப்பியாசஞ் செய்து தம் அரசர்க்காகவும், தம்தேசத்துக்காகவும் தம் மதத்துக்காகவும் சமராடக் காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தனர். தேசாபிமானமும் மதாபிமானமுங் கொண்ட இந்தப்பிரபுக்கள் உண்மையை எப்பொழுதும் பேசுவோம் என்றும், வலியாரைத் தண்டித்து எளியாரைக் காப்பாற்றுவோம் என்றும் வாக்குத்தத்தம் செய்து ஊர்கள்தோறும் சென்றனர். பலசாலிகளாயும் மேன்மையானநோக்கமுடையவர்களாகவும் இருந்தபடியால் அவர்கள் வீரர்கள் (Knights) என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். அந்தக்காலத்தில் சில போலி வீரரும் இருந்தனர்.

அராபியர் முகம்மதியரான போது அநேக இடங்களைத் தம் ஆட்சிக்குட்படுத்தினர். அவ்வாறு அவர்கள் கைப்பற்றிய தேசங்களுள் பலஸ்தீனாவும் ஒன்று. அந்நாட்களில் அநேக கிறீஸ்தவர்

கள் கிறீஸ்துநாதர் நடமாடிய விடமாகிய பலஸ்தீனாவுக்குப் போக விரும்பினர்; சிலர்தம் பாவத்துக்குப் பரிகாரமாகவும், சிலர் கிறீஸ்துநாதரின் கல்லறையைத் தரிசிக்கும் பொருட்டும், சிலர் பிரயாண விருப்பினாலும் அந்தப்பரிசுத்த பூமியைத் தரிசிக்கச் சென்றனர். அக்காலத்தில் பிரயாணஞ் செய்வதற்கு இப்போ திருக்கும் வசதிகள் ஒன்றும் இல்லாதிருந்தமையால், எல்லோரும் கால்நடையாகவே சென்றனர்.

அப்பொழுது முகம்மதியர் சீர்திருத்த முடையவர் களாயும், கற்றவர்களாயும், பற்பல சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ச்சி அடைந்தவர்களாயும் இருந்தமையால், அவர்கள் மூர்க்ககுண மில்லாதவர்களாய் பிறசமயத்தவருடன் இணங்கி நடந்தனர். ஆகையால் கிறீஸ்தவர்கள் பரிசுத்த பூமியைத் தரிசிக்கவும் தேவாலயங்களைக் கட்டியெழுப்பவும் இடங்கொடுத்தனர். ஆயின் இவ்வித சமாதானம் நெடுங்காலம் நிலைநிற்கவில்லை. கி. பி. 1087ம் ஆண்டளவில் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து துருக்கியர் என்றழைக்கப்படுகிற ஓர் சாதியார் வந்து சீரியாவையும் பலஸ்தீனாவையும் கைப்பற்றினர். இவர்கள் முகம்மதிய சமயத்தவர்களா யிருந்தமையால் கிறீஸ்தவர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்து அவர்களுடைய தேவாலயங்களையும் அழித்து விட்டனர்.

இதனையறிந்த கிறீஸ்த மத குருவாகிய போப் 2ம் ஏர்பன், பிரபுக்களையும், வீரர்களையும், சனங்களையும் அழைத்துக் கிறீஸ்தவர்கள் அடையும் துன்பத்தையும், கிறீஸ்தவர்களுக்குத் துருக்கியர் செய்யும் அவமானத்தையும் கூறி, அவைகளை நீக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினர். அப்பொழுது சகல சனங்களும் "இதுவே கடவுளின் சித்தம்" என்று ஒரே குரலொலியாய்க் கூவினர். போப் "அவ்வார்த்தைகளே உங்கள் யுத்தகளத்தில் சப்திக்கும் போர்க்கறையாயிருக்கக் கடவது; நீங்கள் சிலுவைவீரர்; உங்கள்மார்பிற் சிலுவையைத் தரித்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி அவர்களை அனுப்பி விட்டார்.

பல்லாயிரம் யுத்தவீரர் சிலுவைப் படையிற் சேர்ந்தனர்; பீற்றர் என்னும் ஓர் குருவின்தலைமையின் கீழ் வறிஞரும் அறிவீனரும் பலர் பலஸ்தீனாவுக்குச் சென்று அங்குமடிந்தனர். பின்பு ஐரோப்பாவிலுள்ள அரசர்களும் சிற்றரசர்களும், வர்த்தகரும்

பிரபுக்களும் மற்றையோரும் சேர்ந்து கி. பி. 1096ல் யெருசலேமை நோக்கிக் குதிரைப்படையாகவும் காற்படையாகவும் சென்றனர். இந்தச் சைனியமானது கொன்ஸ்தாந்திநோப்பிளை அடைந்து அங்கிருந்து பொஸ்போறஸ் தொடுவாய் வழியாய் பலமாதங்களின் பின் யெருசலேமை அடைந்தது. அங்குள்ள துருக்கியரோடு சிலுவைப் படைவீரர் யுத்தம் செய்து யெருசலேமை மீட்டனர். பின்பு ஒரு சிறுசேனையை யெருசலேமைக் காக்கும்படி அங்கு நிறுத்திவிட்டு எஞ்சியோர் ஐரோப்பாவுக்கு மீண்டனர்.

சிலவருடங்களின் பின்னர் முகம்மதியர் சலாதீன் என்பவனைத் தலைமையாகக் கொண்டு யெருசலேமைக் கைப்பற்றினர். சலாதீன் உண்மை யுடையவனாயும் தெய்வபக்தி யுடையவனாயும் இருந்தமையால், யெருசலேமைக் காக்கவேண்டியது தனது கடமை என்று உணர்ந்து சிலுவைவீரரோடு யுத்தஞ்செய்து யெருசலேமைக் கைப்பற்றினான்.

சலாதீனிடம் இருந்து யெருசலேமைத் திரும்பவும் பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு மூன்றாம் சிலுவைப்படை ஆரம்பமானது. அநேக அரசர்கள் பங்குபற்றினர்; அவர்களுள் இங்கிலாந்து அரசனாகிய 'சிங்க இருதயமுடைய றிச்சாட்' என்பவனும் ஒருவன். மூன்றாம் சிலுவைப் படை எழுச்சி தோல்வி அடைந்தது. அதன் பின் அநேகபடைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மடிந்தனர். சிலுவைப் படை எழுச்சிகள் எல்லாவற்றிலும் மிகவிசேஷமானது ஸ்ரீபன் என்னும் பன்னிரண்டு வயதுடைய பிராஞ்சிய வாலிபனால் சேர்க்கப்பட்ட சிறுவர்கள் சேனை. ஸ்ரீபன் பாட்டுப்பாடிக் கொண்டு சென்றான்; ஆயிரக்கணக்கான சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் சேர்ந்தனர். அவர்கள் பலங்குறைந்தவர்களாய் இருந்தமையால் பரிசுத்த நகரை அடையமுன் அநேகர் மாண்டனர். சிலர் அடிமை வியாபாரிகளின் கையில் அகப்பட்டனர்.

சிலுவைப் படையெழுச்சியினால் ஆயிரக்கணக்கான ஐரோப்பியர் மடிந்தனர்; ஆயின் அநேக நன்மைகளை அடைந்தனர். ஐரோப்பியர் கீழைத்தேசவாசிகளின் பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றியும், விளைபொருட்கள், வாசனைத்திரவியங்கள், மற்றும் பற்பல பொருட்களைப் பற்றியும் அறிந்து அவர்களுடன் வியாபாரம் செய்யத் தொடங்கினர்.

யெருசலேமானது 1917ம் ஆண்டு வரையும் துருக்கியரின் கைவசமிருந்தது. அதை 1917ம் ஆண்டே பிரித்தானிய போர்வீரர் துருக்கியரிட்மிருந்து எடுத்துக் கொண்டனர். பிரித்தானியர் லோட் அலென்பி என்பவரின் தலைமையின் கீழ்ச் சென்று துருக்கிய சேனையைத் தோற்கடித்து அதைப் பிரித்தானிய சக்கராதிபத்தியத்துடன் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

13. செயின்ற் யோன் ஒவ் ஆக்
St. Joan of Arc.

சார்ளிமென் ஆண்டபெரிய சக்கராதிபத்தியத்தைப் பற்றி நாங்கள் வாசித்தறிந்தோம். இந்தத்தேசம் 15-ம் நூற்றாண்டில் பிரான்ஸ் என்று அழைக்கப்பட்டது. இத்தேசமானது ஐரோப்பாவில் விசேஷம் பெற்றதேசங்களுள் ஒன்றாக இருந்தது. பதினான்காவது நூற்றாண்டில் பிரான்சுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் இடையில் யுத்தம் நடைபெற்றது. அப்பொழுது பிரான்சு தேசத்தில் லூறெயினிலுள்ள டொமிறெமி என்னும் கிராமத்தில் யோன் ஒவ் ஆக் 1410ம் ஆண்டில் பிறந்தாள். அவளுடையபிதா ஓர் கமக்காரனாயிருந்தமையால் அவள் சிறுபராயத்தில் தன் தகப்பனுடைய ஆடு மாடுகளை மேய்த்து வந்தாள்.

லூறெயின் மாகாணமானது நீர்வளம் நிலவளங்களால் செழித்த, அழகுவாய்ந்த இடமாயிருந்தது. பிரான்சு தேசத்தின் வேறொரு பாகத்தில் பிரான்சியருக்கும் ஆங்கிலேயருக்குமிடையில் எறக்குறைய நூறுவருடங்களாகக் கொடிய யுத்தம் நடந்து வந்தது. ஆகையால், பிரான்சு தேசத்தில் சமாதானமில்லாதிருந்தது. பதினைந்தாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலேயர் யுத்தத்தில் வெற்றிபெற்று பிரான்சின் வடபாகம் முழுவதையும் தமதாணைக்குட் படுத்தி வைத்திருந்தனர். தென்பகுதிக்குப் போகுமுன்னர் இவர்கள் ஆர்ளியன்ஸ் நகரைக் கைப்பற்ற வேண்டியிருந்தது. ஆங்கிலேயர் 1428ல் அந்த நகரை முற்றிக்கை யிட்டனர். பிரான்சியர் தாம் அடைந்த தோல்விகளால், தங்களில் நம்பிக்கையில்லாதவராயிருந்தனர். அரசனும் அதிகம் இளமையாயிருந்தமையால் சேனையைநடத்தி யுத்தம் புரிவதற்கியலாதவனாயிருந்தான்.

அப்பொழுது யோன் ஒவ் ஆக் என்னும் இம்மாது அவர்களுக்கு நம்பிக்கையும் திடமும் கூறமுன் வந்தாள்.

பிரான்சியருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கு மிடையில் நடைபெறும் யுத்தங்களைப் பற்றியும் அதனால் பிரான்சியருக்குண்டான கஷ்டநஷ்டங்களைப்பற்றியும் சமாதானமற்ற அவர்கள் வாழ்வைப் பற்றியும் யோன் ஒவ் ஆக் கேட்டிருந்தமையால் அவள் தன் தேயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று விரும்பினாள். அவள் ஒருநாள் ஒரு மலைச்சாரலோரத்தில் தனது ஆடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது பிரான்சு தேசத்தை எவ்விதம் காப்பாற்றலாமோ என்பதைக் கடவுள் அவளுக்கு அறிவித்தார். கடவுளுடைய அனுக்கிரகம்பெற்ற அவளுக்கு “ஆர்ளியன்ஸ் நகரவாசிகளுக்குத் துணையாய்ப் போய் அவர்களை வெல்லும் படிசெய்” என்ற ஒலி அடிக்கடி கேட்டது.

அவள் தான்கேட்ட சத்தத்தைப்பற்றித் தன் சினேகிதருக்குச் சொன்னபோது அவர்கள் அவளுக்குப் பித்தம் பிடித்துவிட்டதென்று கேலிபண்ணினார்கள். அவள்தன் பிதாவிடம் பிரான்சிளவரசனுக்குத் துணைசெய்யப் போகிறதற்கு உத்தரவு கேட்டபோது, அவன் ஒரு எளிய பெண்பிள்ளையால் பிரான்சு தேசத்துக்கு என்ன துணை செய்யக்கூடுமென்று சொல்லிமறுத்துவிட்டான். பின்பு தன்னுடைய சிற்றன்னையைத் துணைக்கொண்டு ஓர் பிரபுவின் வீட்டுக்குச் சென்றாள். அப்பிரபு அவளை இளவரசனிடமனுப்பச் சம்மதித்தான். பின்பு அவளுக்கு ஆண்வேடம் தரிப்பித்து ஒரு குதிரையின்மேலேற்றி ஆறு போர் வீரர்களுடன் இளவரசனிடம் அவளை அப்பிரபு அனுப்பிவிட்டான். அப்பொழுது அவளுக்கு வயது பதினேழு. அவள் அரசசபைக்குச்சென்றபோது முன்னூறு வீரர்களுடன் இளவரசன் விருந்தருந்தும் மண்டபத்தில் இருந்தான். அவனும் அந்த வீரர்களைப்போலவே உடை அணிந்திருந்தான். அவள் இளவரசனை ஒருபோதும் காணவில்லை. ஆயின், அவள் நேரே இளவரசனிடம் சென்று “யான் பிரான்சை அதன் சத்துராதிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவதற்காகக் கடவுளால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன்” என்று சொன்னாள்.

அவளுடைய உறுதிமொழியையும் விடாப்பிடியான மன்றாட்டத்தையும் பார்த்த இளவரசன் ஒரு சேனையை ஆங்கிலே

யர்க்கெதிராக வழிநடத்தவிடுவதாக வாக்களித்தான். அவள் வெண் ஆடைதரித்து, வெண்பரியிலேறி, வெண்பட்டுக்கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு பிரான்சிய சேனையை வழிநடத்திச் சென்றாள். பிரான்சிய போர்வீரரும் மிகுந்த உற்சாகத்துடன் அவளைப் பின்பற்றிச் சென்றனர். அவள் ஆர்லியன்ஸ் நகரை அடைந்ததும், “கன்னிகை வருகின்றாள்! கன்னிகை எங்களை இரட்சிக்க வருகின்றாள்!” என்று நகரவாசிகள் ஆரவாரப்பட்டனர். இச்சேனையோடு நகருள் அடைபட்டிருந்தோர்க்கு உணவும் அனுப்பப்பட்டது. இக்கன்னிகை முன்னின்று யுத்தம் புரிந்ததினால் பிரான்சியருக்குத் துணிவுண்டாயதோடு ஆங்கிலேயருக்குப் பயமும் நடுக்கமும் உண்டாயிற்று. பிரான்சிய சேனையும் உணவுப்பொருட்களும் நகரத்துக்குட்போயின. ஆர்ளியன்ஸ் நகர் காப்பாற்றப்பட்டது.

யோன் ஒவ் ஆக் அதன்பின் ஆர்ளியன்சின் கன்னிகை என்று அழைக்கப்பட்டாள். பின்பு, அவள் இளவரசனைச் சந்தித்தபொழுது, அவள் தன்னோடு றீம்ஸ் நகரத்திலுள்ள ஆசனக்கோவிலுக்குச்சென்று அங்கே முடிசூட்டப்படவேண்டுமென்று விரும்பினாள். இவர்கள் றீம்ஸ் நகரை அடைவதற்குமுன் ஆங்கிலேயர்களோடு எத்தனையோ யுத்தங்கள் புரியவேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள். அவ்யுத்தங்களில் சத்துராதிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பின்பு யோன் ஒவ் ஆக் தன் வெண்கொடியை உயரப்பிடித்துக்கொண்டு கோவிலின் மூலமண்டபத்தில் நிற்க இளவரசன் முடிசூட்டப்பட்டான்.

அதன் பின்னரவள் தன்னுடைய வீட்டுக்குச் செல்லவிடை கொடுக்க வேண்டுமென்று இரந்து கேட்டுக்கொண்டாள். ஆயின் அரசன் அதற்கு இசையவில்லை. ஏனெனில் பிரசைகளெல்லாம் அவளில் பூரணநம்பிக்கை உடையவர்களாய், அவளைப் பின்றொடர்ந்து செல்ல விருப்பமுடையவர்களாயிருந்தார்கள்.

இஃது இவ்வாறிருக்க, இக்கன்னிகையின் பிற்காலசரித்திரம் மிகவும் பரிதாபமானது. ஒருநாள் இக்கன்னிகையை ஆங்கிலேயர் சார்பாகநின்ற பிரான்சிய போர்வீரர் சிறைப்படுத்தி ஆங்கிலேயருக்கு நாலாயிரம் பவுனுக்கு விற்றுவிட்டனர். ஆங்கிலே

யர் அவளோர் மாந்திரீக ஸ்திரியென்று குற்றம் பாரித்து நீதா சனத்தின் முன்னிறுத்தி விளங்கினர். பின்பு, றூவென்நகரிலுள்ள சந்தை கூடுமிடத்துக்கு நடத்திச்செல்லப்பட்டு அங்கே எரித்துக் கொல்லப்பட்டனள். எல்லாமெரிந்து முடிந்தபின் எஞ்சியிருந்த புகைநிறைந்த சாம்பர்க்குவியலிலிருந்து ஓர் அழகானவெண்புறு வெளியேறி ஆகாயத்தை நோக்கிப் பறந்ததென்று யோன் ஒவ் ஆக்கின் மேலன்புமிகுந்தோர் சொல்லுகின்றனர்.

இக்கன்னிகையின் மரணத்தின்பின் ஆங்கிலேயர் சொற்பம் சொற்பமாகத் தமதாட்சிக்குட்பட்டிருந்த பாகங்களை இழந்தனர். ஈற்றில் 1453ல் கலேபிஸ் என்னும் துறைமுகம் தவிர ஏனைய விடங்கள் யாவற்றையும் இழந்தனர்.

14. கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ்
Christopher Columbus.

பதினைந்தாம் நூற்றுண்டுக்கு முன் இற்றுலி தேசத்தில் ஜெனோவா என்னும் நகரத்தில் பெருத்த வியாபாரம் நடந்து வந்தது. அந்நகரத்துக் கப்பல்கள் மத்தியதரைக்கடலிலே ஓடின. அக்காலத்தில் மிகவும் பிரசித்திபெற்ற மாலுமிகளும் வியாபாரிகளும் அந்நகரவாசிகளே. கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ் என்னும் பெரிய மாலுமி ஜெனோவா நகரத்திலே 1447-ல் பிறந்தான்.

சிறு பிராயந்தொடக்கம் கப்பற் பிரயாணஞ் செய்வதிலும், புதியதேசங்களைப் பார்ப்பதிலும் விருப்பமுடையவனுயிருந்தான். பலமுறை யாத்திரை செய்து கப்பற்றிருடர்களிடத்தி லகப்பட்டுப் பலவித வருத்தங்களை அனுபவித்தான். தான் கற்ற கல்வி மிகச் சிறியதாயிருந்தும், அதைத் தகுதியாக உபயோகப்படுத்தி மேலும் மேலும் விருத்திசெய்து வந்ததுமல்லாமல், தான் வறுமையினுல் மிகுதியும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருந்தும், தன்னேடிருப்பவர்கள் அப்போதைக் கப்போது தங்களுக்கு வேண்டியவைகளைத் தேடிக்கொள்வதே தவிர வேறு பெரிய காரியங்களைப்பற்றி யோசிக்கும் திறமையற்றவர்களாயிருந்தும், அவன் கொண்டசில உயர்ந்த கருத்துக்கள் அவன் மனத்தை விட்டு நீங்காமலே யிருந்தன.

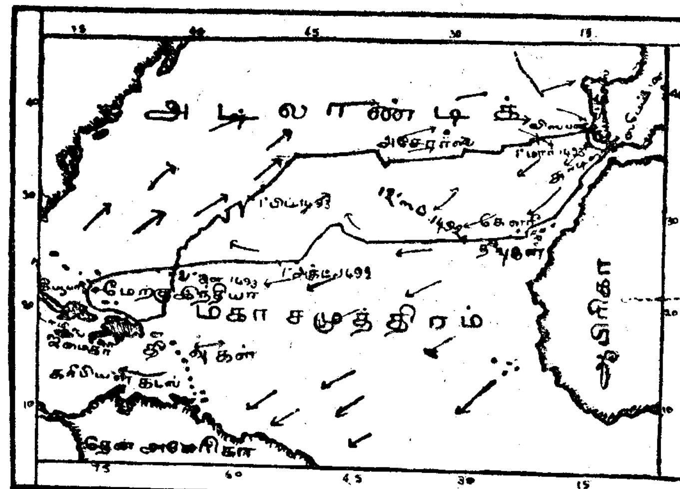

கிறிஸ்தபர் கொலம்பஸ்
மேற்கிந்திய தீவுகளுக்குச் சென்ற மார்க்கம்.

போர்த்துக்கல் தேசத்தரசனான ஹென்றி என்பவன் செய்யுங் காரியங்களைக் குறித்தும், அதிசயிக்கத்தக்க அனேக விஷயங்கள் கண்டுபிடிக்கப் படுவதைப் பற்றியும் அக்காலத்தில் சனங்கள் வியந்து பேசிக்கொள்வார்கள்.

நூதனமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விஷயங்களை நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்வதன் பொருட்டு லிஸ்பனுக்குச்சென்ற கொலம்பஸ் அவ்விடத்திலேயே நிலைத்துவிட்டான். சென்ற சிலநாட்களுக்குள் அவ்விடத்திலுள்ள செளரியவானான ஒரு வயசு சென்ற கப்பற்காரனுடைய குமாரத்தியை விவாகஞ் செய்துகொண்டான். இக்கலியாணத்தினால் இவன் தனதெண்ணங்களை நிறைவேற்றுவதற்குரிய உதவிகளைச் செய்யக்கூடிய சிலர் நட்பு இவனுக்குக் கிடைத்தது. பூமி தட்டைவடிவமாயில்லாமல் உருண்டை வடிவமாயிருக்கவேண்டுமென்றும், மேற்கு மகா சமுத்திரத்திற் கப்புறம் இதுவரையும் காணப்படாத தேசம் இருக்கவேண்டுமென்றும், இந்த தேசத்திற்குப்போவதற்கு மேற்காக ஒரு மார்க்கமிருக்க வேண்டுமென்றும் உறுதியாய் நம்பினதுமல்லாமல், அது தன்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டுமென்பதும் அவன் நெஞ்சில் நன்றாய் ஊன்றியிருந்தமையால், அவ்விஷயத்திலேயே தன் வாழ்நாளை முற்றுஞ் செலுத்த வேண்டுமென்று துணிந்தான். இச்சமயத்தில் கொலம்பஸுக்குச் சில இடையூறுகள் நேர்ந்தன. வியாதியும்மரணமும் அவன் குடும்பத்தைப் பிடித்தன. ஒன்றன்மேலொன்றாகப் பல இடுக்கண்கள் அவனைவருத்தின. அவன் மனைவி தேகவியோகமடைந்தாள். அக்காலத்தில் அத்தேசத்தை அழிவு செய்துகொண்டிருந்த போரினால் தன்சொத்துக்களையெல்லாம் இழந்து தன் சிறுகுமாரன்தவிர வேறோர் ஆதரவுமின்றி, வீட்டையும் துறந்து வெளிப்படும்படி நேரிட்டதனால், ஒரு மடத்தை அடைந்து, தன் சிறு குழந்தையின் பொருட்டே இரந்து உயிர்வாழ்ந்தான். அக்காலத்திலும் புதிய தேசமொன்றைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்னும் எண்ணம் அவனை விட்டு விலகவில்லை.

மேற்குத் திசையில் ஒரு புதிய கண்டமாவது இருக்கவேண்டும் அல்லது அவ்வழியாக இந்தியாவுக்குப் போக ஒரு சமீப மார்க்க

மாவது இருக்க வேண்டுமென்று தான் எண்ணிக்கொண்டிருந்ததைப்
பரிசோதித்தறியும் பொருட்டுக் கப்பல் யாத்திரை செய்வதற்கு ஓர்
உபாயத்தைப் போர்த்துக்கல் தேசத்தரசனுக்கு அறிவித்தான். அவ்
வரசனே அதைப் பராமுகஞ் செய்தது மல்லாமல் கடைசியாக
அம்முயற்சி பயனற்றதாகு மென்று மறுத்தும் விட்டான். அதன்
மேல் கொலம்பஸ் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஸ்பெயின்தேசத்து அரசி
யிடத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்யத் தீர்மானித்து, அத்தேசத்து ராஜ
தானிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான். அவ்விடத்தில் பலவருஷம் அதிக
கஷ்டத்தோடு வசித்துக்கொண்டு சமயம் வாய்த்தபோதெல்லாம்
தன் கருத்தை அரசியாருக்கு வெளிப்படுத்திக் கொண்டு வந்தான்.
கடைசியாக இஸ்ஸபெல்லா என்னும் ராணியார் மனமிரங்கி, மந்திரி
கள் தன்னை எவ்வளவோ அதையிரியப் படுத்தியும் அவர்கள்
சொல்லைத் தட்டிவிட்டு கொலம்பஸை அனுப்பினார்.

1492-ம் வருஷம் கொலம்பஸ் ஸ்பெயினின் தென்கரையி
லிருந்து புறப்பட்டான். ஆனால், நேர் மேற்குமுகமாகப் போக
வில்லை. அவனுக்கு ஸ்பெயினின் தென்பாகத்திலிருந்து அடிக்கும்
காற்று வடக்கிலிருந்து நேர்தெற்கு முகமாய் அடிப்பது தெரியும்.
ஆதலால், அவன் முதலில் தெற்குமுகமாகப் போனான். பின்பு
காற்று 'சற்று வடக்கிலிருந்தும் கிழத்திசையிலிருந்தும் அடித்தது
னாற்றான் அவன் சற்று தெற்கே சாய்ந்தும் மேற்கு நோக்கியே
சென்றான். இக்காற்று நிலைபரமாய் பின்புறத்திலிருந்து அடித்த
படியால் அவனுடைய மாலுமிகள் தாங்கள் திரும்பி வீடுசேரமுடி
யாதென்று பயந்து, அவனை அடிக்கடி திரும்பும்படி வற்புறுத்தி
னார்கள். ஒரே ஒருநாள்தான் காற்று எதிர்முகமாய் அடித்தது.
ஆதலால் அவர்கள் இரண்டு மாசத்திற்குள் அச்சமுத்திரத்தைக்
கடந்து விட்டார்கள். அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்ததும், பஹாமாதீவு
கள் என்று சொல்லப்படும் ஒரு தீவுக் கூட்டத்திற்கு வந்தார்கள்.

பின்பு அத்தீவுகளுக்குத் தெற்கே யிருந்த கியூபா என்னும்
பெரிய தீவையும், அதற்கப்பாலிருந்த கயிற்றி என்னும் மற்றொரு
தீவையும் கண்டுபிடித்து விட்டுத் தங்கள் தேசத்துக்குத் திரும்பி
னார்கள்; ஆனால், அவர்கள் வந்த வழியாகத் திரும்பவில்லை; விரோத
மாய்க் காற்று அடிக்குமென்று கொலம்பஸுக்குத் தெரியுமாகை
யால், அவன் ஒரு சாமர்த்தியமான காரியம் செய்தான். முதலில்

வெகுதூரம் வடக்கேபோய் மேல்காற்று அடிக்கும் வெளிக்கு
வந்ததும் ஸ்பெயினை நோக்கித் திரும்பினான். மேல்காற்று அவ்விடத்
தில் அடிக்குமென்று அவனுக்கு ஒருவரும் சொல்லவில்லை; அவனே
தான் அப்படியிருக்க வேண்டுமென்று யூகித்தான்.

ஸ்பெயினுக்குத்திரும்பிவந்ததும், அரசி அவனுக்கு வேண்டிய
மரியாதை செய்து, முந்திய கப்பல்களை விடப் பெரிய கப்பல்களைக்
கொடுத்து இன்னொருமுறை தெற்கே போவதற்கு அனுமதி கொடுத்
தார். இம்முறை கயிற்றிக்குத் தென்கிழக்கிலுள்ள தீவுகளைக் கண்டு
பிடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு, இன்னும் தெற்கேசென்
றான். காற்றும் முன்போல அனுகூலமாய் அடிக்காததினால் வேறு
வழியாகச் செல்லவேண்டியிருந்தது. ஆகையால் உத்தேசித்த தீவுக
ளைக் கண்டுபிடித்ததோடு நிற்காமல், போர்ட்டோரிகோ, சமே
யிக்கா தீவுகளையும் கடந்து சென்றான். திரும்பி வரும்பொழுது
காற்றுக்கு எதிராகப் போனால் எத்தனைநாள் பிடிக்குமென்பதைத்
தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு தெற்கேயே கப்பல்களை ஓட்டச்
சொன்னான். காலமும் அதிகம் பிடித்தது. ஆனால், அவன் நேர் எதிர்
முகமாய் போகவில்லை.

அவன் மூன்றாம்முறை போனபொழுது, இன்னும் தெற்கே
சென்று திறினிதாத் என்னும் தீவையும், தென் அமெரிக்காவின்
ஒரு பாகத்தையும் கண்டுபிடித்தான். கடைசித்தடவையில் மத்திய
அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்து விட்டு அங்கே ஏதாவது ஒரு ஜல
சந்தி யிருக்கிறதோவென்று கடலோரமாய் வெகுகாலம் அலைந்தான்.
ஆனால் ஒன்றும் பயன்படவில்லை.

ஆனால் தான் கண்டு பிடித்தது அமெரிக்காக் கண்டமென்று
அவனுக்குத் தெரியாது; உலகத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஆசியாவின்
கீழ்ப்பாகத்திற்குப் போய் அங்குள்ளவை இந்தியத் தீவுகளை அல்ல
வென்று தெரிய வந்ததும், அத்தீவுகளையும் கீழ்இந்தியத் தீவுகளையும்
பகுத்தறியும் பொருட்டு அவைகளுக்குமேல் இந்தியத் தீவுகளென்று
பெயரிடப்பட்டது.

இவ்விதமாகக் கொலம்பஸ் நான்குமுறை பிரயாணஞ்செய்தும்
புதிய தேசங்களைக் கண்டுபிடித்தும் ஈற்றில் கையிற் பணமில்லாத
வனாய் 1506-ம் ஆண்டில் இறந்தான்.

15. வாஸ்கோடிகாமா
Vasco da Gama

கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்து இரண்டொரு வருஷங்களுக்குப் பின் நன்னம்பிக்கை முனையைச் சுற்றிக் கொண்டு இந்தியாவுக்குப் போகும் வழியைச் செவ்வையாய்க் கண்டு பிடிப்பதற்காக, வாஸ்கோடிகாமா என்பவர் மூன்று கப்பல்களுடன் போர்த்துக்கல் தேசத்து அரசனால் அனுப்பப்பட்டார்கள். அவர், 1497-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் ஆரம்பத்தில் லிஸ்பனை விட்டு புறப்பட்டு, அம்மாதக் கடைசியில் கேப்வெர்டு தீவுகளுக்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்கிருந்து நேர் குறுக்கே போய், புறப்பட்ட மூன்றாம் மாதம் முனைக்குச் சற்று வடக்கிலுள்ள கரையைக் கண்டார். கரையோரமாகவே சென்று முனையைச் சுற்றினதும், கிழக்குமுகமாயும் பின்பு வடக்கு முகமாயும் போனார். கிறிஸ்து பிறந்த நாளன்று ஓரிடத்தில் தங்கி, அவ்விடத்திற்கு நத்தால் துறைமுகம் என்று பெயரிட்டார்கள். அங்கு இருந்து வடக்கே போகப் போகக் கரையெங்கும் பெரிய மரங்களைப் பார்த்தார்கள்.

1498-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 1-ந் தேதியன்று அவர்கள் மோசாம்பீக்குக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அவ்விடத்தில் வியாபாரத்திற்காக அநேக அராபியர்கள் வடக்கேயிருந்து வந்திருப்பதைக் கண்டார்கள். வடக்கேபோகப்போக அராபியர்கள் அதிகரித்தார்கள். அவ்வராபியர்கள் போர்த்துக்கீசர் இவ்வழியாக மேன்மேலும் வந்து கீழ்நாட்டு வாசனைத் திரவியங்களைக் கடல்மார்க்கமாய் ஐரோப்பாவுக்குக் கொண்டுபோய் விடுவார்களென்று பயந்து அவர்களைக்கண்டு மிகவும் ஆயாசப் பட்டார்கள். ஏனென்றால், போர்த்துக்கீசர் கண்டு பிடித்த கடல்மார்க்கத்தைவிட அநேகம் சௌகரியங்களுண்டு. அது வரையிலும் அராபியர்கள் கீழ்நாட்டுச் சாக்குகளை செங்கடலுக் காவது, பாரசீகவளைக் குடாவுக்காவது கொண்டுவந்து, அங்கிருந்து கரைமார்க்கமாய் மத்தியதரைக்கடலில் காத்துக் கொண்டிருக்கும் கப்பல்களில் சேர்த்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் சரியான வீதிகள் இல்லையாதலால் சாக்குகளைக் கரைமார்க்கமாய்க் கொஞ்சத் தூரம் கூடக் கொண்டு போவது மிகவும் கஷ்டமாய் இருந்தது. ஆதலால் வாசனைத் திரவியங்களைப் போன்ற மிகவும் விலையுயர்ந்த இலேசான

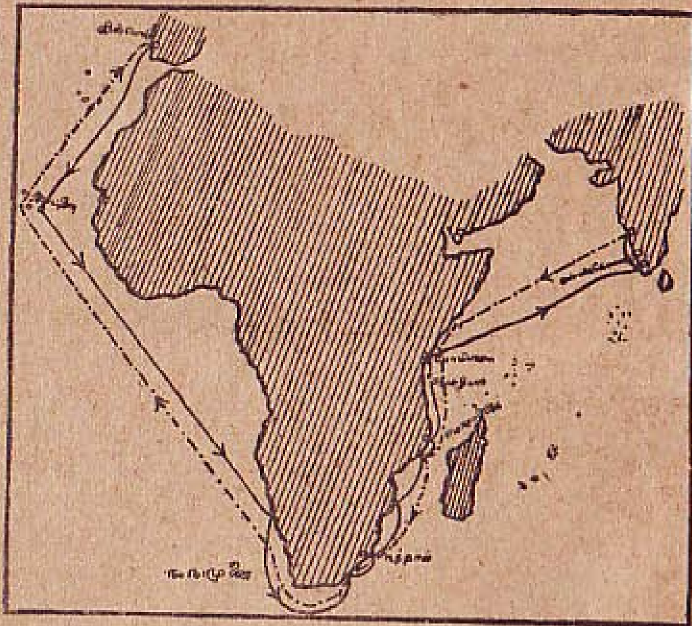

வாஸ்கோடிகாமா
ஆபிரிக்காவைச் சுற்றி இந்தியாவுக்குச் சென்ற மார்க்கம்.
VASCODAGAMA.

சாமான்களை மாத்திரம் கரைமார்க்கமாய்க் கொண்டு போனார்கள். இவ்வளவு கஷ்டங்களிருந்த போதிலும் கீழ்நாடுகளுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் அக்காலத்தில் நடந்த அச்சொற்ப வியாபாரமும் அராபியா தேசத்தின் வழியாய் நடந்தபடியால் அவர்கள் மிகவும் செல்வாக்குள்ளவர்களாயும் பணக்காரர்களாயும் இருந்தார்கள்.

இப்பொழுது போர்த்துக்கீசர்கள் நன்னம்பிக்கைமுனை மார்க்கமாய் வரும் பட்சத்தில், இவையெல்லாம் மாறிவிடுமாதலால், அராபியர்கள் அவர்களைக் கண்டு ஆயாசப்பட்டார்கள். ஆனால், கொஞ்சங்கூடத் தடைப்படாது, வாஸ்கோடிகாமா அநேகம் அராபிப்பட்டணங்களைக்கடந்து வந்து சேர்ந்தான்.

வடக்கே போகப் போக உஷ்ணமும் அதிகரித்தது; கடைசியாக ஏப்ரில் மாதம் 22-ந் தேதியன்று பூமத்தியரேகைக்கு அருகில் வந்ததும், கரையை விட்டு நேர்கிழக்குமுகமாய்ப் பிரயாணஞ்செய்து மூன்று வாரங்களில் இந்தியா வந்து சேர்ந்தான். இந்தியாவில் அக்டோபர் மாதம் வரையில் தங்கி அதற்குள் இந்தியர்களுடன் சிநேகஞ் செய்து கொண்டு, உண்மையில் தாங்கள் கீழ் இந்திய தீவுகளுக்குப் போயிருந்தார்களென்பதைத் தங்கள் அரசனுக்கு ருஜுபிக்க, இலவங்கம், கிராம்பு முதலிய வாசனைத் திரவியங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு ஊருக்குப் புறப்பட்டான். அப்பொழுது ஆபிரிக்கா போய்ச் சேர்வதற்கு மூன்று வாரங்களுக்குப் பதிலாக மூன்று மாதங்கள் பிடித்தன. ஏனென்றால் முதலில் காற்று எதிராக அடிக்கப் பின்பு நின்று விட்டது. கடைசியில் அவர்களுக்கு அனுகூலமாகக் காற்று அடித்திருக்காவிட்டால், இன்னும் அதிககாலம் பிடித்திருக்கும்.

அவர்கள் தங்களால் இயன்றமட்டும் வேகமாய்ப் போனபடியால் மார்ச்சு மாதம் 20-ந் தேதியன்று முனையைச் சுற்றிக்கொண்டு அங்கிருந்து ஒரு மாதத்தில் கேப்வெர்டு தீவுகளுக்குப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். முதலில் இத்தீவுகளிலிருந்து முனைக்கு வருவதற்கு மூன்று மாதங்கள் ஆயிற்று, ஆனால் போர்த்துக்கலிலிருந்து அத்தீவுகளுக்கு வருவதற்கு ஒரு மாதங்கூடப் பிடிக்காவிட்டாலும், அத்தீவுகளிலிருந்து திரும்பிப் போர்த்துக்கலுக்குப் போதற்கு $2\frac{1}{2}$ மாதங்கள் பிடித்தன.

வாஸ்கோடிகாமா திரும்பி வந்ததும் கீழ்இந்தியத் தீவுகளுக்குப் போகும் வழியைக் கண்டு பிடித்ததற்காக அவனுக்கு வேண்டிய மரியாதை செய்தார்கள்.

61. பாபர் Babar.

பாபர் என்பவன் தன்னுடைய வாழ்நாளில் நடந்த சம்பவங்களையெல்லாம் தன் ஞாபகக் குறிப்பாகிய சரித்திரத்தில் எழுதிவைத்திருக்கிறான். அவனுடைய சரித்திரப் புத்தகம் யாதொரு தற்புகழ்ச்சியுமின்றி மிகவும் இனிமையாக எழுதியுள்ளது. அவனுடைய எண்ணங்கள், வெற்றிகள் இவையாவும் சிறிதும் மாறுபாடில்லாமல் அதில் எழுதியிருக்கின்றன. "கி. பி. 1494–ம் வருஷத்தில் என்னுடைய பன்னிரண்டாவது வயதில் நான் பர்கானாவுக்கு அரசனானேன்," என்று ஆரம்பித்துத் தன்சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றான். அவன் தன் இளம்பருவத்தில் அனேக சிறந்த வீரச் செயல்களைச் செய்திருக்கின்றான்.

அவன் பெயர்பெற்ற தயமூர் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன். ஆனால் அவன், "பாபர் அல்லது புலி" என்று பெயரிட்ட தன் பாட்டனாரின் பிரியத்திற்கேற்பத்தன்னை ஒரு துருக்கன் என்றே சொல்லிக்கொண்டான். மத்திய ஆசியாவிலிருந்த பர்கானா என்ற தன் இராச்சியத்தைப் பற்றி அவன் விரிவாய் எழுதிவைத்திருக்கிறான். அவன் சிறு பராயத்தில் அவ்வளவு நன்றாய்க் கவனித்து வந்ததானது வியக்கத்தக்கதேயாம். அவனுடைய பதினைந்தாவது வயதில் ஸமர்க்கண்டு என்னுமிடத்திலிருந்த அவனுடைய சிற்றப்பன் இறந்து போனான். உடனே அவன் படைஎடுத்துப்போய் வியாபாரத்திலும் செல்வத்திலும் சிறந்த ஸமர்க்கண்டுக்கு அரசனானான்.

சிறிது காலத்துக்குப் பின் பர்கானாவில் ஒரு கலகம் உண்டாயிற்று. அதை அடக்குவதற்கு அவன் செல்லவேண்டியதாயிற்று; அவனுக்கு அப்பொழுது தேக சௌக்கியமில்லை; அப்படியிருந்தும் அவன் அங்கே போகாமல் இருக்கமுடியவில்லை. வழியில் அவனுக்குத் தேக அசௌக்கியம் அதிகரித்துவிட்டது. அவனைச்சேர்ந்தவர்கள் அவன் இறந்துவிட்டதாகவே எண்ணினார்கள். இந்தச் செய்தி பர்கானாவுக்கும் ஸமர்க்கண்டுக்கும் எட்டியது. அவன் இராச்சியங்களை இழந்தான்.

பாபர் சௌக்கியமடைந்தபின்பு அவனுக்கு ஒரு இராச்சியமுமில்லை. "பர்கானாவின்பொருட்டு ஸமர்க்கண்டை விட்டுவந்தேன் அதனை அடைவதற்கில்லாமல் போனதுமன்றி இதனையுமிழந்தேன்" என்று அவன் எழுதியிருக்கின்றான்.

அவன் மலைப்பிரதேசங்களில் அலைந்து திரிந்தான். அவன் எழுதிய புத்தகத்தில் அவனுக்குண்டான அரிய சம்பவங்கள் பல நிறைந்து கிடக்கின்றன. இவ்வாறான கஷ்டநிலையில் அவன் கண்டு ஆனந்தித்த இயற்கை அழகுகளைப்பற்றி வர்ணித்தெழுதியிருக்கின்றான். அவைஉண்மையாக வியக்கத்தக்கன வாயிருக்கின்றன; அவனுடைய குணங்களில் மனிதர்களைத் தம்வசமாக்கும்படி செய்யும் ஒரு திறமையே மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அவனுடைய புத்தகத்தைப் படிப்பவர்கள் அவனுடைய வீரச்செயல்களையெல்லாம் வியப்பார்கள்.

சில வருஷங்களுக்குப் பின்பு பர்கானாவை அவன் ஜயித்தான், ஆயினும் அதை மறுபடியும் இழந்துவிட்டான். பழையபடி ஸமர்க்கண்டையும் அடைந்தான். ஆனால் அதையும் மறுபடி இழந்துவிட்டான். பின்பு நாடோடியாய் அலைந்துதிரிந்தான். உண்மையான சில நண்பர்களே அவனை விட்டுப்பிரியாமலிருந்தனர்; இந்நாட்களில் அவன் மலையின்மீது விரைந்து தாவுவதும், குளிர்ந்த அருவியிலே விழுந்து நீந்துவதும் தலைமீது பனிமழை பிரமாதமாகப் பெய்ய செங்குத்தான கணவாய் வழியாக ஊரைவிட்டு வேறோர் ஊருக்குச் செல்வதுமாகக் காலங்கழித்து வந்தான்; ஈற்றில் அவன் தாபுலுக்கு அரசனானான்.

அவன் ஸமர்க்கண்டையும் பர்கானாவையும் அடையவேண்டுமென்றிருந்த தன் எண்ணத்தை விட்டுவிட்டான். பின்பு இந்தியாவில் நோக்கங்கொண்டான். பாபருக்கு இப்பொழுது வயது முப்பதாயிற்று. அவன் கபூலைவிட்டுப் புறப்பட்டு டில்லிமாநகருக்கு வரும் வழியில் பாஜார் என்னும் நகரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டான். இந்த நகரத்தைப் பிடிக்கும்பொழுது அவன் பீரங்கிகளை உபயோகித்தான். அவன் இந்தியாவுக்குச் சரியான சமயத்தில் வந்து சேர்ந்தான்.

டில்லியில் அப்பொழுது அரசுபுரிந்து வந்த சுல்தான் பேருக்கு மாத்திரம் அரசனாயிருந்தான். கி. பி. 1526–ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ டில்லிக்குச் சமீபத்திலுள்ள பானிப்பட்டிலிருந்த போர்க்களத்திற்கு அவன் வந்து சேர்ந்தான். அவன் அங்குவந்ததும் தனது வீரர்கள் நின்று போர்புரிவதற்குப் பள்ளங்கள் வெட்டுவித்தான். இந்த யுத்த தந்திரம் இந்தியர்க்குப் புதுமையாகத் தோன்றியது. 21-ம் தேதி காலையில் சண்டை ஆரம்பமாயிற்று. இந்தியர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பின்வாங்கினார்கள். ஆயிரக்கணக்கான போர்வீரருடன் சுல்தான் யுத்தகளத்தில் விழுந்தான். பாபர் டில்லிக்குள் பிரவேசித்தான்; பின்பு அக்ராவைப் பிடித்துக்கொண்டான். அவனுக்கு அங்கு ஏராளமான திரவியம் கிடைத்தது. அவன் அதையெல்லாம் தனது சேனைக்குப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தான். தனது புதல்வன் குமாயூனுக்குச் "கோஹினூர்" என்கிற மிகச்சிறந்த வைரத்தைக் கொடுத்தான். அது இப்பொழுது நமது சக்கரவர்த்தியினுடைய கிரீடத்தில் அலங்காரமாய் விளங்குகின்றது.

பாபர் இரண்டு முக்கியமான காரியங்களைச் செய்து முடிக்க வேண்டியதாயிற்று. வடஇந்தியாவிலிருந்த முகம்மதிய இராச்சியங்களையெல்லாம் ஜயிக்கவேண்டியதொன்று. ராஜபுத்திரத்தலைவர்களையெல்லாம் அடக்கி யாளவேண்டியது மற்றொன்று; கி. பி. 1527-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 16-ந் தேதி சிக்ரி என்னும் இடத்தில் ஒரு பெரிய சண்டை நடந்தது. அன்றையத்தினம் மாலைக்குள் அந்தச் சண்டை முடிந்துவிட்டது. இந்தச் சண்டைக்குப் பின்பு அவன் இந்தியாவுக்குச் சக்கரவர்த்தியானான்.

இந்த வெற்றி அடைந்தபின்பு பாபர் அதிகநாட்களுக்குச் சீவித்திருக்கவில்லை. முகம்மதிய இராச்சியங்களையெல்லாம் ஜயிக்கவேண்டுமென்று கொண்டிருந்த தனது தீர்மானத்தை அவன் முடிக்கவில்லை. 1530–ம் ஆண்டில் பாபர் இறந்தான். பாபருடைய சரீரத்தைக் காபூலில் அடக்கஞ்செய்தனர். பாபருக்கு விருப்பமான பட்டணம் ஆக்ரா. அதில் அவன் பல அழகான பூந்தோட்டங்களை யுண்டாக்கினான்.

1294 உ.

நாவலர் அச்சுக்கூடப்பிரசுரங்கள்.

புதிய "கோட்டுக்கு" இணங்க
ஆ. வீ. சோமசுந்தரம் அவர்கள்
இயற்றிய
புஸ்தகங்கள்.

		விலை சதம்
தொடர்புறுபாடம் சித்திரவிளக்கத்துடன்		
பாலர்பாடம்		08
முதலாம் புஸ்தகம் ,,	இரண்டாம் பதிப்பு	15
இரண்டாம் புஸ்தகம் ,,	மூன்றும் ,,	20
மூன்றும் புஸ்தகம் ,,	நான்காம் ,,	30
நான்காம் புஸ்தகம் ,,	,, ,,	45
ஐந்தாம் புஸ்தகம் ,,	இரண்டாம் ,,	60
பாலவிநோத கதாமாலை முதற் புஸ்தகம்		15
இலங்கைப் பூமிசாஸ்திரம் (படங்களுடன்) 2-ம்பதிப்பு		40
ஐந்தாந்தரப் பூமிசாஸ்திரம் ,,	,,	60
உலகப் பூமிசாஸ்திரம் ,,	,,	60
உலகச்சரித்திரமும் இலங்கைச்சரித்திரமும்	1 பாகம்.	1-00
இலங்கைச் சரித்திரம் (ஐந்தாந்தரத்துக்குரியது)		36
முதலாம் சித்திரபாடவசனப்பயிற்சி		08
இரண்டாம் ,,		12
முதலாம் சரித்திரபாட வாசகம்		08
முதலாம் பொருட்பாடவாசகம்		10
முதலாம் பாலர் கணிதம்		10
Cambridge Junior & Senior Tamil Text Books 1934		
கந்தபுராணம், திருநகரப்படலம்		1-00
,, நகரழிப்படலம்		75
பழமொழி நானூறு		75

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

க. வைத்தியலிங்கம், "நாவலர் கோட்டம்" யாழ்ப்பாணம்.
உவாட் அன் டேவி, யாழ்ப்பாணம்.